

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

3. ČÍSLO / XIX. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

23. LEDNA 2011

Z obsahu:

**Poselství Svatého otce
Benedikta XVI.
ke Světovému dni
nemocných 2011**
- strana 2 -

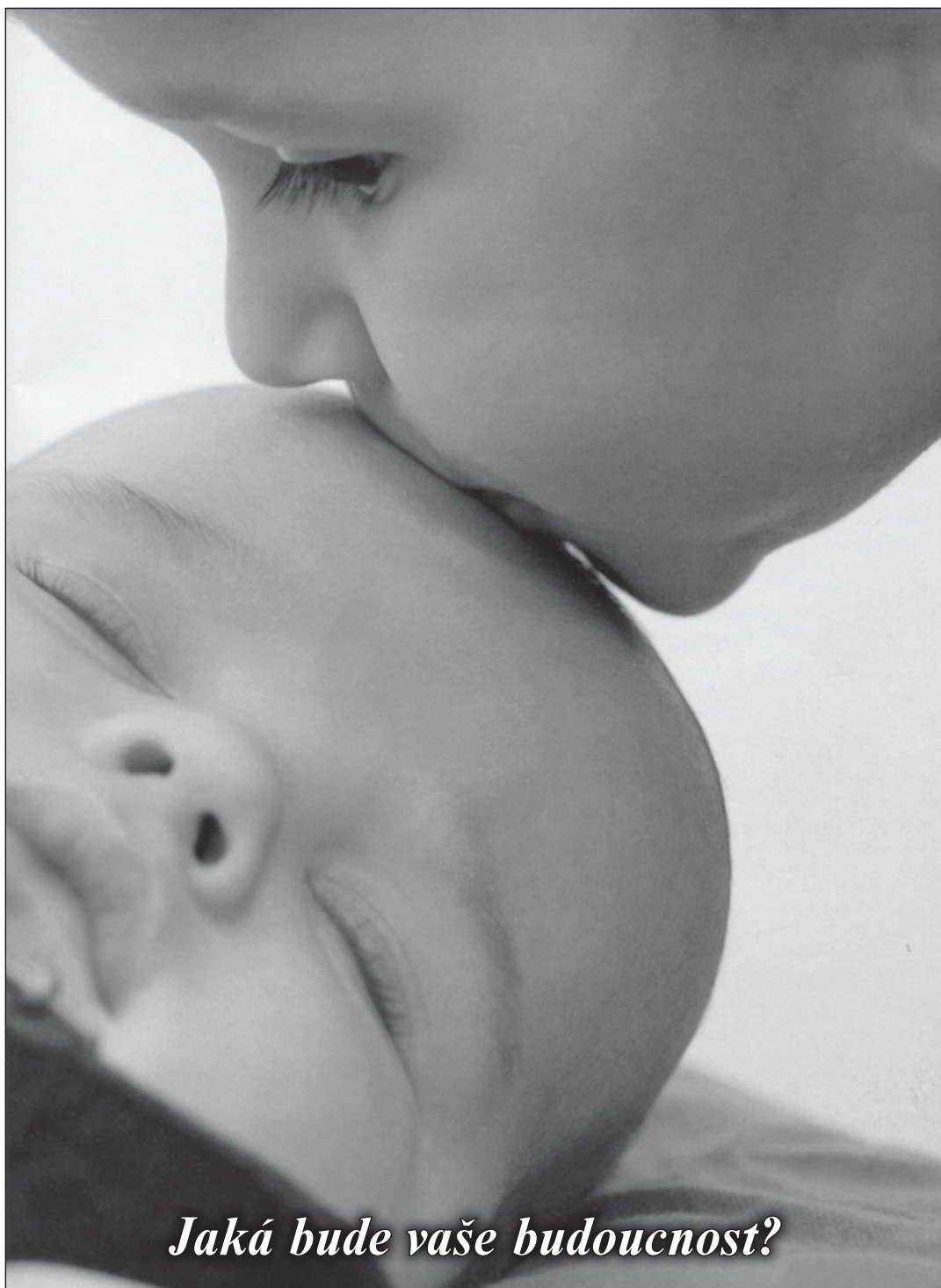
**Potíž polovičatého
přizpůsobení**
Redaktor Lorenz Jäger
a prelát Wilhelm Imkamp
v rozhovoru s Reginou
Einigovou
- strana 4 -

**Nevýstižná velikost
Matky Církve
(dokončení)**
Rozhovor s historikem
Michaelem Hesemannem
- strana 5 -

Ikona z Lyddy
Jean Corbon
- strana 6 -

Obhajoba rozumu
Biskup Andreas Laun
- strana 7 -

**„U Boha není nic
nemožného“ (2)**
Marie Terezie
Carloni byla jednou
z nejobdivuhodnějších
stigmatizovaných
mystiček, které si Ježíš
vyvolil a připravil
pro neobyčejné poslání
v církvi
- strana 9 -

Jaká bude vaše budoucnost?

Editorial

V televizním pořadu na Nový rok položil moderátor protestantské kazatelce otázku, jaký je názor protestantské tradice na určitý problém. Dotázaná odpověděla: „To vám bohužel nemohu říct, protože u nás platí zásada: kolik protestantů, tolik názorů.“ Takové upřímné a pravdivé přiznání jsem od protestantského zástupce slyšel poprvé. Tento specifický „pluralismus“, který opravdu vzešel z protestantské tradice, dnes už ovšem zdaleka nepanuje jen v ní, ale natolik zobecněl, že se stává velkým současným problémem. Jak výstižně prohlásil biskup Laun, pravda byla redukována na pouhé mínění, jak to slyšíme často z úst vysoce postavených politiků: „Pro mne je...“ To, co je „pro něho“, to pokládá za všeobecně platnou pravdu. Protože stejným způsobem už vystupuje kdekdo, zbavujeme se základního předpokladu pro jakoukoliv rozumnou domluvu, protože ta vyžaduje všemi uznávanou společnou řeč a společné hodnoty. Naše společnost tak dospěla do stadia, kdy dala stranou něco, co je pro lidskou společnost nezbytností, a to je používání zdravého rozumu. Dnes už neplatí logické a věcné argumenty, ale slepá víra v mocensky prosazované ideologie. Jakékoliv jiné tvrzení se neposuzuje na základě rozumných argumentů, ale prostě se pokládá za neodpustitelný hřích. Dochází k situaci, že katolická církev napadaná více než tři sta let jako údajný nepřítel rozumu se stává poslední institucí, která ještě připomíná svobodomyšlným racionalistům, aby nezapomínali používat zdravý rozum.

Bůh vybavil člověka rozumem jakožto nástrojem, který mu má sloužit k bezpečnému poznávání pravdy. Jestliže se tak neděje, není to vina Stvořitele, ale chybného používání rozumu. Jak víme z prvních stránek lidských dějin, má člověk také úhlavního Nepřítele, který má zájem na tom, aby-

chom nežili v pravdě, ale ve lži. V době vyspělé vědy a pokroku činí ďábel svou lež atraktivní tím, že jí dává vědecký charakter. Jen si vzpomeňme, co nám bylo před šedesáti lety hlášáno: komunismus jakožto „vědecký světový názor“. Jak dosahuje Lhář toho, aby „vědci“ zastávali něco, co je proti zdravému rozumu? Učiní jim oslnující nabídku: Když se mu upíšíou, zajistí jim takové postavení, takové výhody a takovou moc, aby byli ochotni uvěřit, že je pro ně nezbytné zastávat se jakéhokoliv ideologického nesmyslu. (Začalo to kdysi virou, že celý moudře a důmyslně uspořádaný svět vznikl pouhou náhodou.) Privilegované osobnosti budou houževnatě bránit jakoukoliv ideologii, jestliže na ní závisí jejich postavení, protože pak každou její kritiku hodnotí především jako útok na své jedinečné pozice. Ale vystupují přitom, jako by byli obhájci obecného blaha, občanských svobod a lidských práv.

Ideologickým nástrojem pro dnešní dobu už není vědecký komunismus. Na jeho místo nastoupil „gender mainstreaming“. Marxistický vědecký světový názor si za svého spojence vybral jednu z Achillových pat narušené lidské přirozenosti: chamtivost a závist. Protagonisté nové totality se zaměřili na jinou slabou stránku lidské přirozenosti. Vsadili na sklon k zneužívání pohlavního pudu, a rozhodli se k radikálnímu postupu: učít lidi tomuto zneužívání od malička, ještě dříve, než začnou chápat, že jde o víc než o pouhé nevinné hry. Chtějí tak odbourat už u dětí všechny přirozené zábrany, aby se pro ně jakákoliv forma sexuálního uspokojování stala nevyhnutelná jako droga a začaly je pokládat za svrchované lidské právo, do kterého nemá co mluvit žádná církev a žádný Bůh. Je to útok proti Bohu na nové, tak říkajíc, satanštější úrovni. Bůh už

Pokračování na str. 12

Poselství Svatého otce Benedikta XVI. ke Světovému dni nemocných 2011

Drazí bratři a sestry, každý rok v souvislosti s památkou Panny Marie Lurdské, která se slaví 11. února, připomíná církev Světový den nemocných. Podle vůle ctihodného Jana Pavla II. se tato okolnost stává vhodnou příležitostí zamyslet se nad tajemstvím utrpení a především učinit naše společenství a civilní společnost vnímavějšími k nemocným bratřím a sestrám. Je-li každý člověk našim bratrem, tím spíše má být každý nemocný, trpící a odkázaný na péči středem naší pozornosti, aby se nikdo z nich necítil přehlížený a společensky vyhoštěný; „míra lidskosti se totiž zásadně měří podle vztahu k utrpení a k trpícím. To platí jak pro jednotlivce, tak pro společnost. Společnost, která nedokáže přijímat trpící a není schopná jim prokazovat soucit a zajistit, aby utrpení bylo sdílené a snášené také vnitřně, je společností krutá a nelidská.“ (enc. *Spe salvi*, 38) Iniciativy, které podniknou jednotlivé diecéze u příležitosti tohoto Dne, necht' jsou podnětem k zintenzivnění starostlivosti vůči trpícím, a to také s perspektivou oslav, které se budou konat v roce 2013 v mariánské svatyni v Altöttingu v Německu.

Mám ještě na srdci okamžik, ve kterém jsem při pastorační návštěvě Turína mohl setrvat v zamyšlení a modlitbě před posvátným plátnem, před trpící Tváří, která nás zve, abychom rozjímali o Tom, který na sobě nesl lidské utrpení všech dob a všech míst, také naše utrpení, naše těžkosti a naše hříchy. Kolik věřících prošlo v průběhu dějin před tímto pohřebním plátnem, ve kterém bylo zavínuto tělo Ukřižovaného, které ve všem odpovídá tomu, co nám

evangelia podávají o Ježíšově umučení a smrti! Kontempletovat ho je výzva, kterou má na mysli svatý Petr, když píše: *Jeho ranami jsme byli uzdraveni.* (1 Petr 2,24) Boží Syn trpěl a zemřel, ale vstal z mrtvých, a právě proto se jeho rány staly znamením našeho vykoupení, odpuštění a smíření s Otcem; staly se proto také zkušebním kamenem víry učedníků i naší víry: pokaždé, když Pán mluví o svém umučení a smrti, učedníci nechápou, odmítají, odporují. Pro ně, stejně jako pro nás, zůstává utrpení vždy předmětem tajemství, které obtížně přijímáme a snášíme. Dva emauzští učedníci kráčeli smutní kvůli událostem, které se staly v těch dnech v Jeruzalémě, a pouze když se k nim přidal Zmrtvýchvstalý, otevírají se novému nazírání. (srov. Lk 24,13-31) Také apoštol Tomáš dává najevo, jakou námahu vyžaduje víra v cestu výkupného utrpení: *Nevidím-li na jeho ruce znamení po hřebecích a nevloží-li prst do znamení po hřebecích a nevloží svou ruku do jeho boku, nevěřím.* (Jan 20,25) Ale před Kristem, který ukazuje své rány, přemění se jeho odpověď na dojemné vyznání víry: *Pán můj a Bůh můj.* (Jan 20,28) To, co bylo dříve nepřekonatelnou překážkou, protože se jevílo jako znamení zdánlivé Ježíšovy porážky, stává se při setkání se Zmrtvýchvstalým důkazem vítězné lásky: „Jen Bůh, který nás miluje do té míry, že bere na sebe naše rány, naši bolest, především onu nevinou, je hoden víry.“ (poselství *Urbi et Orbi*, Velikonoce 2007)

Drazí nemocní a trpící, jsou to právě Kristovy rány, skrze které můžeme vidět očima naděje všechno zlo, které sužuje

Pokračování na str. 12

Povolání a vyvolení

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Pojďte za mnou.

Pán tě zve ke stolu svého slova, aby tě nejen povzbudil a obdařil novou nadějí, ale také aby ti ukázal, jak i ty sám se můžeš podílet na jejím šíření. Pros nejdříve Ducha Svatého, aby sklíčenost, i když někdy doléhá tak neodbytně, neučinila tvé srdce nepřístupným pro božské světlo.

Je to právě *světlo ve tmě*, které ti Pán přichází nabídnout. On ví, co to znamená, když do země vstoupí nevěřící pohané, takže kolem zavládne temno a ty to pocítuješ jako *jho, které tíží, jako prut na šiji a bodec otrokáře*. I jeho domovinu v končinách Zabulon a Neftalí ponížil Hospodin přítomností pohanů, kteří se zde usadili, a přece právě zde si zvolil svůj příbytek ten, který je Světlo ze Světa. Hospodin ji opět povýší, neboť odtud vzejde velké světlo: zde začíná Mesiáš své blahodárné působení, které *dává jasot, zvyšuje radost*. Neklesej proto na duchu pro množství nevěřících, kteří se usadili ve tvém okolí. Dokud musíš snášet jejich přítomnost jako tíživé jho, obětuj to Pánu a setrvej v důvěře v jeho svaté záměry. Vždyť právě uprostřed nich chce Pán zahájit své velké žně.

Jan, který připravoval Mesiáši cestu, vyvolal svým nekompromisním vystupováním nelibost mocných. Ti volí obvyklou cestu: je přece pro ně docela snadné použít násilí, aby ho umlčeli. Ale slovo, které hlásal, nebylo jeho slovo. Sám Pán přebírá jeho štafetu a hlásá stejně jako Jan: *Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské*. Nehledej jiný způsob, jak se vyrovnat s nevěřícími. Činit pokání je zcela nezbytnou podmínkou k tomu, aby lid bydlící v temnotách uviděl velké světlo. Sleduj proto pozorně tento počátek Ježíšova apoštolátu. Je zatím sám, ale ve svém srdci již chová jména těch, které si povolá, aby byli jeho a zůstávali s ním. Čím se vyznačují ti první, na které se obrátí? Poctivou a tvrdou každodenní prací. Bůh si bedlivě všímá toho, co často uniká lidské pozornosti: nenápadné, ale vytrvalé a trpělivé věrnosti i v tom nejobyčejnějším povolání. Řekl bys, že právě toto pokládá Pán za nejlepší kvalifikaci pro své apoštoly? Po čase ti Ježíš výslovně potvrdí jedno důležité kritérium: *Kdo je věrný v nejmenší věci, je věrný také ve velké.*⁽¹⁾

Šimon a Ondřej, Jakub a Jan jsou prostí rybáři. Žijí tu na břehu jezera a den po dni zápasí s živly o vezdejší chléb. Absolvovali jen jednu školu: školu života. Jejich kvalifikaci je dlouholetá zkušenost potvrzená každodenní dřinou, která je jejich službou Bohu i lidem. I dnes se chystají k lovu. Kolikrát už vrhli sí-

tě do moře, kolikrát vyzněla jejich námaha na prázdno! Jaký bude lov dnes?

Právě v tuto dobu prochází kolem jezera Ježíš. Vypadá jako náhodný chodec, a přece s sebou přináší od věčnosti připravené nečekané pozvání, které může znamenat zásadní obrát v životě těchto galilejských rybářů. Jeho věčná moudrost usoudila, že pro své božské záměry potřebuje právě tyto muže. K tomu, aby je získal, stačí mu jediná věta: *Pojďte za mnou, učiním z vás rybáře lidí*. Dobře si všimni, jak nenápadně a prostě může vypadat povolání do stavu důvěrných přátel božského Spasitele. Co všechno se však skrývá za touto Pánovou nabídkou! Co všechno závisí na tom, zda tito vyvolení božské pozvání přijmou, nebo ne. Bude se toto volání opakovat, jestliže je odmítnou?

Tito první povolání jako by na Ježíšovu nabídku odedávna čekali. *Ihned opustili síť, loď i otce a šli za ním*. Opustili mnoho, nebo málo? Opustili všechno. Opouštějí celou svou přítomnou sociální jistotu a bez výhrad a bez otázek jdou vstříc nejisté budoucnosti. Jedinou jejich jistotou je bezmezná důvěra ve slovo Neznámého, o kterém ještě ani netuší, že má moc *odplatit stonásobně*⁽²⁾ za všechno, čeho se pro něho zřeknou. Kdo neuposlechne ihned a bezvýhradně, riskuje, že nebude patřit k Pánovým vyvoleným.

Ty dvě dvojice, na které se Pán obrací nejprostší výzvou *Pojďte za mnou*, jsou první z nekonečné řady povolání ke službě v budoucí Kristově církvi. Pokloň se Spasiteli a děkuj mu z celého srdce za tento počátek velikého daru posvátné služby těch, kteří se mu zcela odevzdávají. Pros vroucně za všechny, na které se Pán v budoucnu obrátí se svou výzvou, aby je zastihlo jeho pozvání podobně připravené jako tyto první kandidáty. Upevni se v přesvědčení, že se vyplatí mít srdce otevřené pro Ježíšovo volání: *Důvěřuj Pánu, buď silný. Pán je tvé světlo a tvá spása.*⁽³⁾

Vyprošuj také všem jeho povoláním dar opravdové jednoty, aby mezi nimi nebyly roztržky. Odkud se bere rozdělení, jestliže nás všechny povolal jeden Pán? Rozdělení začíná v rozděleném srdci, které spíše než Kristem se zabývá lidskou *slovní moudrostí*. Pak není divu, že jedni drží s tím a druzí s oním a pranic jim nezáleží na tom, že *Kristův kříž je zbaaven působivosti*. Co pak s námi bude, když nemáme jiného znamení?⁽⁴⁾

Můj Pane, který *uzdravuješ každou nemoc, v jehož jménu jsme byli pokřtěni i povoláni*, uzdrav nás z choroby rozdělení.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Lk 16,10; ⁽²⁾ Mt 19,29; ⁽³⁾ resp. žalm 27;

⁽⁴⁾ srov. 1 Tim 2,5; Gal 6,14.

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 8,23b–9,3

V první době ponížil Hospodin zemi Zabulon a zemi Neftalí, v poslední době však oslaví Mořskou cestu, kraj za Jordánem, Galileu pohanů.

Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo, obyvatelům temné země vzhází světlo. Dáváš mnoho jásoty, zvěstuješ radost; veselí se před tebou, jako se jása o žních, jako plesají ti, kdo se dělí o kořist.

Neboť jho, které ho tížilo, hůl na jeho šíji a bodec jeho otrokáře jsi zlomil jako za midjanských dnů.

2. čtení – 1 Kor 1,10–13,17

Napomínám vás, bratři, jménem našeho Pána Ježíše Krista: Buďte všichni zajedno a ať nejsou mezi vámi roztržky. Stejně usuzujte a stejně smýšlejte.

Lidé z Chloina domu mi totiž o vás oznámili, moji bratři, že se mezi sebou hádáte. Mluvím o tom, že každý z vás říká něco jiného: „Já držím s Pavlem!“, „já zase s Apollem!“, „a já s Petrem!“, „já s Kristem!“

Je Kristus rozdělen? Copak byl za vás ukřižován Pavel? Nebo jste byli ve jménu Pavlově pokřtěni?

Neposlal mě totiž Kristus křtít, ale kázat radostnou zvěst, a to ne nějakou slovní moudrostí, aby Kristův kříž nebyl zbaaven působivosti.

Evangelium – Mt 4,12–23

Když Ježíš uslyšel, že byl Jan Křtitel uvězněn, odebral se do Galileje. Opustil Nazaret, šel a usadil se v Kafarnau při moři v území Zabulonově a Neftalimově, aby se naplnilo, co bylo řečeno ústy proroka Izaiáše:

„Země Zabulonova a země Neftalimova, u moře, za Jordánem, Galilea pohanská, lid, který žil v temnotě, uviděl veliké světlo; světlo vzešlo těm, kdo sídlili v krajíně a ve stínu smrti.“

Od té doby začal Ježíš hlásat: „Obraťte se, neboť se přiblížilo nebeské království.“ Když se ubíral podél Galilejského moře, uviděl dva bratry, Šimona, zvaného Petr, a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře; byli totiž rybáři. Řekl jim: „Pojďte za mnou, a udělám z vás rybáře lidí.“ Oni hned nechali síť a následovali ho.

A jak šel odtamtud dál, uviděl jiné dva bratry, Zebedeova syna Jakuba a jeho bratra Jana, jak na lodi se svým otcem Zebedeem spravují síť. A povolal je. Oni hned nechali loď i otce a následovali ho.

Ježíš pak chodil po celé Galileji, učil v jejich synagogách, hlásal evangelium o Božím království a uzdravoval mezi lidem každou nemoc a každou chorobu.

Potíž polovičatého přizpůsobení

Kolik antimodernismu potřebuje církev? Jestliže se vedoucí myšlenkou liturgie stane obětní charakter mše svaté, všechny přehrady se sesypou. Redaktor Lorenz Jäger a preláť Wilhelm Imkamp v rozhovoru s Reginou Einigovou.

Není kritický pohled na modernismus jakousi sebeobranou těch zbožných, kteří na modernismu prodělali?

Lorenz Jäger: Můj dojem je spíše opačný. Ve svém osobním prostředí jsem pozoroval, že ty, kteří nejvíce promysleli estetikou modernu a šli v tom směru až do krajnosti, jímá hrůza z polovičatého přizpůsobování estetickým modernismům, které jsou spíše přizpůsobením kulturnímu průmyslu. Domnívat se, že kritika modernismu je pro lidi, kteří nestačí držet krok, by byl zcela komický výklad. Stačí si vzpomenout, že první petice proti reformě liturgie přišla z řad umělců. Byl mezi nimi i režisér Robert Bresson.

To, co se nám prodává jako modernizace, to jsou často rozředené epigonské pokusy filtrované kulturním průmyslem. Vzpomínám si na „jazzové bohoslužby“ mého mládí v šedesátých letech, které se tak nápadně podbízely, že jsem si řekl: Toto ne. Když, tak správně.

Prelát Imkamp: Hugo Ball, „vynálezce dadaismu“, se stal katolíkem. Také Alexander Döblin konvertoval, i cesta Franze Werfela vede ke katolicismu. Chateaubriand stojí na čele literárního pokroku a obrácení hraběte Stolberga bylo skandálem 19. století. Jeho dílo trvá dodnes. Katolicismus má v sobě kritický potenciál, který je stále podceňován nebo umlčován.

Lidový katolicismus byl vždy terčem hněvu pokrokářů. Patří lidová zbožnost ke kritickému potenciálu katolicismu?

Prelát Imkamp: Lidová zbožnost zvedala po celá staletí žluč osvícencům a pastoralistům. V 18. století došlo přímo k pronásledování lidové zbožnosti uvnitř

církve, např. pod Josefem II. v Rakousku. Klement Wenzeslaus, poslední kníže na augsburském biskupském stolci, dokonce napsal pastýřský list proti růženci.

Redaktor Lorenz Jäger

Emancipační síla lidové zbožnosti byla až donedávna ve výzkumu podceňována. Poutě byly vždy jakýmsi vybočením proti

Dlouhá léta bylo přímo zakázáno mluvit o obětním charakteru mše svaté. Mše byla degradována na společnou hostinu a obětní charakter byl podceňen. Rehabilitace obětního charakteru byla možná teprve díky náboženskému filosofu Renému Girardovi. Díky jemu mnozí liturgové zjistili, že nežijí v přítomnosti, ale uvázli v kontroverzích 16. století.

předepsaným a strnulým řádům. V lidové zbožnosti působí Duch Svatý, je zde cítit něco ze „smyslu pro víru“ (sensus fidelium).

Pojmy jako moderna, duch času, tradice, svoboda občanství jsou dnes chápány jinak než před padesátí lety. Pálili byste si, aby se výklad „antimodernismu“ objevil v hlásání?

Lorenz Jäger: (...) Určitá dávka antimodernismu by nikdy neškodila. Nemusí nutně obsahovat úplné odmítání našeho světa.

Prelát Imkamp: Výzkum ukázal, že teologičtí antimodernisté

byli obzvláště citliví na sociální otázky a problémy doby. Umberto Benigni, který založil sdružení na sledování modernismu a podezřelých teologů, napsal důležitou práci o sociální nauce církve, naopak modernisté, resp. „reformní katolíci“ sázeli často na kartu nacionalismu, na „věrnost císaři a kritiku Říma“.

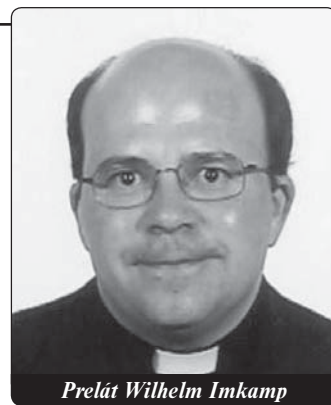
Lorenz Jäger: Modernisté v církvi se kolem roku 1900 v otázce darwinismu vydali velmi rychle velmi podivuhodným směrem. To, co spojuje chytrou modernu a chytrou antimodernu, je spíše problém takového modernismu, který se vyčerpává pouhým přizpůsobováním.

Kde bychom dnes měli začít?

Lorenz Jäger: Jako podstatné se mi jeví, aby bylo jasno, co je to oběť. To je bod, který se v minulých letech pozoruhodně často o Velikonocích pomalu vytrácel...

Prelát Imkamp: Dlouhá léta bylo přímo zakázáno mluvit o obětním charakteru mše svaté. Mše byla degradována na společnou hostinu a obětní charakter byl podceňen. Rehabilitace obětního charakteru byla možná teprve díky náboženskému filosofu Renému Girardovi. Díky jemu mnozí liturgové zjistili, že nežijí v přítomnosti, ale uvázli v kontroverzích 16. století.

Na liturgii se tříbí duchové tradicionalistů a liberálů. Jak s tím mohou křesťané rozumně zacházet?

Prelát Wilhelm Imkamp

Lorenz Jäger: Zní to možná banálně, ale když se opravdu vrátíme k jádru, mnohé nepodstatné věci a nerozumné spory odpadnou samy o sobě. Jestliže se obětní charakter mše svaté stane vedoucí myšlenkou, mnohé děličí zdi se zhroutí.

Snad by bylo možno udělat ještě krok dále: obětní charakter je něco antropologického, co je v katolické církvi domovem. Je to prostředek komunikace mezi člověkem a Bohem, ta je nevyhnutelná a méně rozděluje než spojuje. Když postavíme do centra základní rysy oběti, mnoho věcí to zaplaší jako světlo zahání noční příšery.

Prelát Imkamp: Sílu katolicismu je třeba vidět v prosté věci, že to, co je antropologické, je vždycky správné. Všechny katolické pravdy, i tehdy, když jsou sporné, odhalují nakonec vždy základní antropologické pravdy.

Musíme konečně najít autentický klíč k výkladu 2. vatikánského koncilu. Jeho dokument začíná slovy: *Gaudium et spes, luctus et angor.* (Radost a naděje, strach a úzkost.) Když to trochu přeženu, tak euforické pojetí koncilu vsadilo jen na radost a naději a potlačilo strach a úzkost, ale tím se ztratila rovnováha!

Nezbavuje se katolicismus této rovnováhy, když vytyčuje morální hranice, které jsou těžko srovnatelné s moderním životním stylem? Například pokud jde o homosexualitu?

Lorenz Jäger: Podle vyjádření svých velkých zástupců obsahuje homosexualita při vytváření své identity parodický prvek. Proto si říkají „gay“, to znamená veselí. Zuzana Sonntagová, která dlou-

ho žila v lesbickém vztahu, označila tento styl jako „camp“ (táboření). Skutečnost, že jde o vztah, který se pohybuje v oblasti sebe-parodie a je sám o sobě neschopný přijmout požehnání – pro svou podstatnou nevážnost –, vylučuje myšlenku, že by mu mohlo být požehnání odíráno neprávem.

Přirozeně, k těmto lidem je třeba zachovat lidskou úctu, ale požadovat pro homosexuální vztah požehnání je něco jiného. Když se díváme na fenomén homosexuality nikoliv pod zorným úhlem netolerance, nýbrž zvážíme, co je to vlastně požehnání, dostaneme se k věci blíže. Kdo se vědomě rozhodne, že nebude dále předávat dar života, nemůže požadovat, aby mu k tomuto postoji bylo požehnáno, protože v něm nic požehnaného nespočívá. Může samozřejmě požadovat občanskou snášenlivost. Ale nezáleží na libovůli jednotlivého kněze nebo instituce na tom něco změnit.

Prelát Imkamp: Katolický životní styl zpravidla nebývá konformní s duchem doby. „Opravdu katolický“ je skutečná alternativa k dnešnímu „jednodimenzionálnímu člověku“, proti hedonismu ducha doby platí jen prožívané argumenty.

Jak hodnotíte polovičitost takové argumentace třeba ve vztahu ke kněžskému svěcení žen?

Prelát Imkamp: Potřebné argumenty jsou v encyklice *Sacramentum ordinis*. Vidím možnost střetu s gender-ideologií. Církev může uspět jen s jasným vyložení podstaty: Připuštění žen ke kněžství překračuje možnosti církve jako instituce i možnosti papežství. Jinak by hrozilo rozštěpení církve.

Dogmaticky neexistuje jiná možnost. Jestliže svátost svěcení je jednota, nemůže existovat od jáhenství až k biskupskému úřadu žádná výjimka. Proto všechny pokusy začít s ženským diakonátem jsou falešné signály.

Pramen: Die Tagespost (Kráčeno)

Nevýstižná velikost Matky Církve (dokončení)

Historik Michael Hesemann je přesvědčen: Matka Boží je všechno, jen ne obyčejná venkovská dívka, když se setkala s andělem Zvěstování. Spíše náleží plně do tradičně královského rodu jako potomek Davida. „Musela mít vynikající znalosti starozákonních spisů, ze kterých široce citovala,“ domnívá se Hesemann. Kromě toho je třeba vycházet z přesvědčení, že složila slib panenství. O těchto otázkách s ním rozmlouvá redakce ZENIT.

Nemluví se v evangelích o Ježíšových bratrích a sestřích?

Hovoří. Ale evangelia nám prozrazují také jména jejich rodičů, takže je jasné, že to nejsou synové Marie a Josefa, jak rádi tvrdí protestantští exegeti. Matka Jakobova je „jiná Marie“, kterou evangelia označují za „sestru“ Matky Boží, tedy byla její sestřenice nebo švagrová. Jeho otec byl Alfeus. Je zcela nesporné, že Ježíš byl jediným synem Marie.

Že Maria složila slib panenství, vyplývá z její odpovědi andělovi. Také při popisu pouti Svaté rodiny do jeruzalémského chrámu je řeč pouze o jednom synovi. Na kříži Pán svou Matku svěřil milovanému učedníkovi, protože žádné další bratry neměl. Tomuto místu není možno porozumět jinak, všechno jiné by byl výmysl. Takto je ale odpověď velmi jednoduchá. V aramejštině neexistuje výraz „bratranec“, bratrance se označovali jako bratři „achim“, což se v řečtině překládá mnohoznačným výrazem „adelfoi“.

Přesto se objevuje tvrzení, že její role jako panny se zakládá na chybném překladu starozákonního textu...

Také to protestantští vykladači a vykladačky rádi tvrdí. Protože se u Izaiáše říká: *Hle, pan-*

na počne a porodí syna, vyprávěl prý Matouš pohádky o panenském porodu – jako by evangelisté byli patologickými lháři. Přitom Lukáš (a nepřímo i Marek a Jan) mluví o panenském porodu, aniž by jako korunního svědka citoval Izaiáše. Již z toho je zjevné, že všichni čtyři čerpali ze stejných nebo podobných pramenů, jen Matouš, který psal výslovně pro židovské publikum, hledal usilovně ve Starém zákoně místa, která se vztahují na dění kolem Ježíše.

Tuto metodu přece známe, protože evangelikální sekty dělají něco podobného, pokoušejí se najít ve Zjevení svatého Jana a v prorocích Ezechiela a Danielovi poukazy na současné události. Je pravda, že v původním hebrejském textu „almah“ znamená jak „pannu“, tak mladou ženu a teprve překladatelé Septuaginty, řeckého překladu Starého zákona ve 3. století po Kristu, použili výraz „parthenos“, který význam původního slova zúžil. V hebrejštině jsou pro označení ženy k dispozici tři slova: „betulah“ znamená nevdanou panenskou dívku, „almah“ mladou ženu, snad již zasnoubenou a „iša“ vdanou ženu.

Nyní je otázka, co měl prorok na mysli. Mluvil především o „znamení“, ze kterého měl Iz-

Historik Michael Hesemann

rael čerpat naději, nikoliv i nějaké každodennosti. Přirozeně každý den přivádějí ženy na svět děti a polovina z toho jsou synové. To Izaiáš jistě neměl na mysli, tyto ženy byly „išim“, tedy vdané ženy. Navíc Izaiášovo proroctví jde ještě dále: *Bude pojmenován Emanuel*. Několik řádků dále stojí: *Široko daleko bude Izrael tvojí zemí, Emanueli! Pro každého věřícího žida byl Izrael výlučně zemí Boží, Hospodinovou*. Ještě o něco dále je tento Emanuel pojmenován *obdivuhodný Rádce, silný Bůh, Otec navěky, Kníže pokoje*. To všechno jsou výlučně Boží přívlastky a jména. Z toho jednoznačně vyplývá: Izaiáš oznámil vtělení Boha, jeho narození ze ženy již zasnoubené, ale panenské – a to je přesně situace Panny Marie ve chvíli zvěstování.

Věříte tedy v proroctví?

Je to přece úchvatné, jak přesně předpověděli velcí proroci historické události. Skeptikové samozřejmě tvrdí, že jejich knihy byly buďto napsány až po událostech, anebo evangelisté sestavili všechno tak, aby vzbudili dojem, že se proroctví splnilo. Ale toto tvrzení při bližším zkoumání

NESPOKOJENÝ PŘEDSEDA

Předseda Rady evangelických církví v Německu Nikolaus Schneider nesouhlasí, aby Benedikt XVI. při své zářijové návštěvě promluvil v německém parlamentu. Nelíbí se mu ani to, že papež vystupuje jako hlava státu. Vyslovil pochybnost, zda se při návštěvě s papežem vůbec setká. Také Volker Beck ze strany zelených s vystoupením papeže nesouhlasí. Většina politických představitelů je však plánovanou papežovou návštěvou v parlamentu potěšena.

Kath-net

neobstojí. Kniha Daniel byla napsána nejpozději ve 2. století před Kristem, protože z té doby pocházejí komentáře, které byly nalezeny u Mrtvého moře. Prorok ve skutečnosti popisuje s přesným časovým údajem dobytí Izraele Římany, zboření Jeruzaléma Titem, ale také zrození nové říše, nového Izraele, který není z tohoto světa, který přetrvá velké říše antiky a bude trvat navěky: To je Církev! Myslím, že materialistický obraz světa už dosloužil. Věřím v Boží zásahy v dějinách – a vtělení Ježíše v Nazaretě není nic jiného.

Myslím, že už musíme přestat s tím, že všechno zmenšujeme. Proto se také bráním proti sociálně-romantickému klíše o vysněné vesnické dívce Marii, do jejíhož života nevysvětlitelně vstoupilo těhotenství. Další krok je pak udělat z Ježíše potulného vesnického proroka, který se postavil proti aroganci měšťanů a jehož poslání žalostně ztroskotalo, a protože se s tím učedníci nechtěli smířit, vymysleli jeho zmrtychvstání. To a nic jiného je racionalistický obraz Ježíše, tzv. „historický Kristus“. Ale to je lidská konstrukce, nikoliv živý Bůh. Co napsal svatý Petr? *Nedrželí jsme se nějakých chytráckých vymyšlených bájí. My jsme přece na vlastní oči viděli jeho velebnost.*

Vatikánská kongregace pro svatořečení dokumentovala tisíce pravých zázraků, které zcela zpochybňují materialistický obraz světa. Když mohli svatí konat v Ježíšově jménu zázraky, když mohla Panna Maria ve Fatimě vyslovit proroctví, co všechno nebylo možné pro Něho, lidskou tvář živého Boha? Musíme konečně přestat se snahou všechno udělat co nejmenším a musíme se naučit zbožnému úžasu před velikostí Božího zjevení. A to platí zvláště pro Marii, ve které Bůh uskutečnil svůj největší zázrak, zázrak Vtělení. Protože kdo snižuje Matku, snižuje i Syna.

*Pramen: ZENIT
Překlad -lš-*

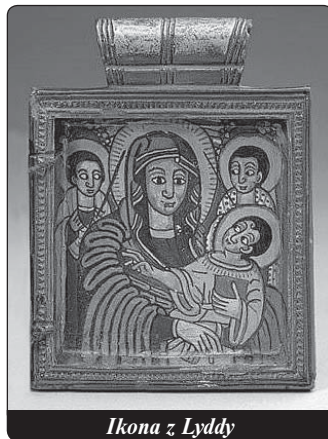
Když Petr a Jan obrátili v Lyddě velké množství lidí, zřídili zde kostel, který zasvětili Matce Boží. Proslili Marii, aby kostel navštívila a požehnala ho svou přítomností. Matka Boží jim však odpověděla: „Jděte v pokoji, já budu s vámi!“ Když apoštolové přišli do kostela v Lyddě, našli na sloupu obraz Matky Boží zhotovený nikoliv lidskou rukou. Panna Maria později kostel osobně navštívila. Požehnala obraz a dala mu milost působit zázraky.

Ve 4. století za Juliána Odpadlíka se obraz ocitl v nebezpečí. Císař poručil kameníkům, aby obraz odstranili. Ale sloup všem nástrojům odolal. Tento zázrak přilákal na místo velké množství lidí z celého Východu.

Krátce před propuknutím sporu o obrazy si přál svatý Germanus, mnich z Palestiny, spatřit tento zázračný obraz. Aby měl svatou Pannu z Lyddy stále u sebe, požádal umělce, aby mu pořídili kopii, a tu vzal s sebou do Konstantinopole, kde se stal patriarchou. V roce 726 však císař Lev II. zahájil ničení

Ikona z Lyddy

Zázraky prostoupené vyprávění z doby obrazoborectví vypráví o osudech ikony z Lyddy ve Svaté zemi. Původ této ikony se datuje od doby apoštolů.

Ikona z Lyddy

obrazů. Svatý patriarcha Germanus byl nucen odstoupit a opustit hlavní město.

Než nastoupil na loď, napsal dopis papeži Řehořovi Velkému, připevnil ho na ikonu a svěřil ji mořským vlnám. Ikona plavala přímo do Říma a dorazila tam ještě týž den. Svatý papež Řehoř byl ve snu informován a přijal obraz v doprovodu kléru a lidu. Když skončil modlitbu na břehu

Tibery, sám ikonu v procesi odnesl do chrámu svatého Petra a vystavil k uctívání věřícím.

Když spor o obrazy skončil, došlo k dalšímu zázraku. Během mše svaté, kterou slavil papež Sergej II. (844–847), začala se ikona pohybovat. Lid se polekal a začal zpívat „Kyrie eleison“. Obraz se zvedl, vznášel se k bráně a pak dále až k Tibeře, následován papežem i lidem.

Pak začal plavat a stejnou cestou, jakou přibyl do Říma, se vrátil další den do Konstantinopole, kde ho přijal patriarcha Metod. Madona byla slavnostně přenesena do kostela v Chalkoprateia, kde ji uctívali pod titulem „Římská“.

L'inculturation de la foi chrétienne au moyen-orient. Proche orient chrétien, Tome XXXVIII, 1988, Fasc. III-IV. Překlad -lš-

KRITIKA NĚMECKÉ CÍRKVE

Vatikánský deník L'Osservatore Romano kritizuje pokles katolického tisku v Německu. V listopadu minulého roku byl zastaven list Rheinischer Merkur, který byl nejvlivnějším katolickým listem v poválečné době. Komentátor upozorňuje na skutečnost, že počet návštěvníků bohoslužeb poklesl v Německu za posledních dvacet let z 6 milionů na 3,4 mil. Tomu odpovídá také pokles diecézního tisku z 1,5 mil. exemplářů na 750 tis. Největší pokles zaznamenal misijní tisk, z jehož nákladu zbylo pouhých 9 %. Pokles nákladů tiskovin jistě ovlivnil také internet, ale rozhodující roli sehrává nevázaný konzumerismus současné společnosti a sekularismus, který potlačuje všechno náboženské. Katolická církev v Německu potřebuje nový začátek a musí vychovat nové katolíky, kteří mluvenému i psanému slovu přikládají náležitou váhu.

SVATÝ OTEC DO NĚMECKA

Německá biskupská konference potvrdila termín oficiální návštěvy Svatého otce v Německu ve dnech 22. – 25. září 2011. Papež obdržel

pozvání od německého prezidenta Christiana Wulfa. Bylo rovněž potvrzeno, že v Berlíně pronese projev před německým parlamentem.

BRAZÍLIE PROTI POTRATŮM

82 % brazilských občanů si přeje, aby provedení potratu bylo i nadále hodnoceno jako kriminální čin. Žádá si to 73 % katolíků, 75 % evangelikálních křesťanů a 69 % příslušníků jiných náboženství.

ANGLIKÁNI KONVERTUJÍ TAKÉ V AUSTRÁLII

Katolická církev v Austrálii se připravuje na přijetí anglikánských společenství, která chtějí přejít do katolické církve. Ve větších městech budou zřízeny osobní ordinariáty podobě jako v Anglii, kde bude osobní ordinariát zřízen již v lednu 2011. V Austrálii s tím počítají v období příštích Velikonoc a Letnic. V Austrálii je také řada anglikánských kleriků, kteří sami přešli do katolické církve a nyní rozšíří počty katolických kněží.

Kath-net

Obhajoba rozumu

Ježíš nám dal „nové přikázání“ lásky. Ale dal nám ještě jedno „nové přikázání“, především tím, jak se choval k lidem, aniž by přitom mluvil o přikázání: je to přikázání používat rozum, myslet, argumentovat, a ne pouze tvrdit. To je logický předpoklad mnoha jeho řečí ve sporných otázkách, zvláště při výslechu ve veleradě: Jeden služebník ho udeřil do tváře, a Ježíš odpověděl: *Jestliže jsem mluvil špatně, podej svědectví o zlém. Jestliže ne, proč mě bibejš?* (Jan 18,23)

Je tu ještě jedna obhajoba rozumu v příběhu o slepém od narození. Zde se nejedná o rozumové argumenty, ale o elementární uznání skutečnosti, kterou někdo z ideologických důvodů uznat nechce. V obou těchto případech se nejedná o náboženskou víru, nýbrž o uznání práva na argumenty a uznání faktů, jde o rozum. Ale v obou těchto případech Ježíšovi odpůrci jednájí proti rozumu a proti právu, proti nároku vyslovit pravdu.

Přesně totéž se dnes velmi často děje: pomocí hesel, za příspění dogmat duchu času a „politické korektnosti“, která tvrdí, že jsou rozumná, zatímco jedním dechem popírají schopnost rozumu pracovat s pravdou, a tak se vyhýbají jakékoliv rozumné zkoušce a prověrce. Když se to jeví jako ideologicky příhodné, zbourají se oba sloupy pravdy: na jedné straně se pohrdá autoritou skutečnosti a na druhé straně autoritou logických důvodů.

Útoky na oba sloupy pravdy se provádějí pomocí diktatury většiny a morálním odzbrojením toho, kdo smýšlí jinak, než to právě povoluje duch času. Kdo se projeví jako heretik proti duchu času, nemá právo na důkazy a argumenty a je vydán lynčování médií, a tím vystaven společenskému znemožnění. S takovými postupy není možný žádný dialog.

Není divu, že za této situace vzniklo dokonce volání po právních sankcích proti těm, kteří nepřijímají určité ideologie. Zákonem chráněná začínají být ideologická dogmata jako evoluční teorie, změnitelnost homosexuální orientace nebo gender-teorie. Pokládá se za oprávněné vystavit tlaku jiné země, které např. odmítají uznat za lidské právo na potrat.

Zvláště zlé na této věci však je, když si někdo osobuje právo zestátnit výchovu dětí a podle toho ji i proti zdravému rozumu ovlivňovat: děti mají být na jedné straně intelektuálně školeny, mají logicky myslet a seznámit se s metodami empirického bádání, současně se jim však chce vnutit víra, že miliony komplexních organismů vznikly „pouhou náhodou“ a že taková víra je jediné rozumná, i když žádný takový případ nebyl ani pozorován, ani uměle opakován.

Stejně se někteří ideologové cítí oprávněni odzbrojit morálně každého, kdo pokládá za možné změnit homosexuální orientaci. Toto odzbrojení znemožňuje empirické ověření této otázky a těmto odzbrojeným se má dodatečně dát příjemný pocit, že jsou morálně „obzvláště dobří“, že nejsou hříšní jako ti, kteří tuto věc chtějí ověřovat.⁽¹⁾ Jako by se mělo hlasovat o tom, zda jsou v Africe sloni, nebo ne, místo aby se vykonala vědecká expedice.

Nejnápadnější a neabsurdnější příklad jednání proti pravdě a proti rozumu představuje v poslední době tzv. gender-ideologie, jejíž představitelé si osobu-

Biskup Andreas Laun

ji právo vystupovat jako svrchovaní vládci, kteří se domnívají, že všechno dobro a zlo, všechna spravedlnost závisí jen na jejich názoru! Každý člověk ví, že zdravý rozum se musí řídit podle skutečnosti, a jenom nemocný rozum se domnívá, že skutečnost se musí řídit podle jeho fantazie a vůle. A každý člověk ví, že správné myšlení žije podstatně ze správného rozlišování, protože rozlišování je jediná metoda k tomu, aby nedošlo k záměně.

Aby však bylo ideologicky chorému myšlení propůjčeno zdání správnosti, nazývá se ideologicky nežádoucí rozlišování „diskriminace“ a řeší se jako otázka nemorálnosti, a nikoliv jako otázka myšlení. Že tato zaslíbenost dojde tak daleko, že pralidské rozlišování mezi otcem a matkou bude postaveno pod podezření „nespravedlnosti“ ve smyslu „diskriminace“, to si před nedávnem nedokázal nikdo představit ani v těch nejtemnějších snech, dokonce ani v opilosti ne. Právě v době, která se snaží být obzvláště citlivá pro důstojnost ženy, pokládá se uznání specifické ženské schopnosti být matkou za diskriminující, a tedy nespravedlivé a nemorální.

K útoku proti rozumu a jeho pravdě patří od nepaměti, jestliže někdo redukuje pravdu na pouhé „minění“, jak to dnes často slyšíme ve formě: „Pro mne je...“, jako by se skutečnost řídila podle „pro mne“. O minění je možno dělat průzkumy a zjišťovat názor většiny, která pak, demokraticky myšleno, dostane právo mít pravdu.

Církev musela během svých dějin odmítnout mnohé pozoruhodné hereze o Bohu, o Kristu a o všech možných otázkách víry a dnes se jeví jako aktuální a nutné hájit rozum a jeho práva. A církev, které tak rádi mnozí vytýkají, že je nepřátelská vůči rozumu, to také dělá a učí: Kdo mluví proti rozumu a znevažuje jeho zákony, není křesťan.

Jan Pavel II. skutečně napsal celou jednu encykliku⁽²⁾, aby hájil rozum. Protože viděl nebezpečí, že se myšlení utopí v písku všeobecného skepticismu, proto chtěl „obrátit pohled na zapojení rozumu“ a chtěl pomáhat znovu „najít duchovní dědictví lidstva, zdravý rozum“. Podstatným úkolem biskupů je „znovu dát lidem důvěru v jejich schopnost poznávat“ a potlačit tak „nedůvěru vůči pravdě“.

Papež Benedikt XVI. stojí pevně v tradici katolického „ano“ k rozumu, když ve své řeči v Řeznu varuje před onemocněním náboženství z nedostatku rozumu! Zdravé náboženství potřebuje zdravý rozum, ale také zdravá společnost potřebuje zdravý rozum! Církev hlásá víru, ale dobře poslouvejte, milí ateisté, hlásá také velikost a význam zdravého rozumu! Kéž nám Kristus pomáhá v boji proti herezi ne-rozumu a proti-rozumu!

*Kath-net 4. ledna 2011
Překlad -lš-*

JEN TŘETINA AMERIČANŮ VĚŘÍ, ŽE OBAMA JE KŘESŤAN

Obama navštívil o Vánocích s rodinou bohoslužbu, a to 26. prosince v kostele svatého Michala na základně vojenského námořnictva. Rok předtím byl na Havaji a bohoslužeb se neúčastnil. Podle provedeného průzkumu jen jedna třetina dotázaných věří, že Obama je křesťan. Rok předtím to ještě byla celá polovina.

Kath-net

⁽¹⁾ Viz A. LAUN, ed. *Homosexualita z katolického pohledu* (sborník příspěvků ze zasedání „Církev a sexualita“, Salzburg 4.-6. 9. 2000), MCM Olomouc 2003

⁽²⁾ *Fides et Ratio*

JOHN TRAYNOR, NOSIČ NEMOCNÝCH V LURDECH

John Traynor, příslušník britské námořní pěchoty, byl raněn do hlavy u Antverp 8. října 1914. Uvědomil si to v nemocnici za 5 týdnů. Po operaci následoval návrat na frontu. 8. května v Dardanelech v zákopech u Sedul Bahr mu dvě kulky prostřelily hrud' a třetí těž-

ce zranila pravou ramenní tkáň. Podstoupil první operaci na nervové klinice v Alexandrii, druhou na lodi při repatriaci, třetí neúspěšnou v nemocnici v Portsmouthu. Chtěli mu amputovat celou pravou paži. Odmítl to a obdržel 100% vojenský důchod.

Doktor specialista Mac Murray podnikl čtvrtý marný pokus operace nervu v listopadu 1916. Množily se epileptické záchvaty a nastoupila částečná ochrnutí. Chodil z nemocnice do nemocnice, všechno bezvýsledné. Doktor Montsarrat v Knotty-Ash mu zbytečně trepanoval lebku. Stříbrná helmička zakrývala ránu do hlavy širokou jako dvoufranková mince, skrze kterou bylo vidět pulzující mozek. Dali mu dodatečnou penzi na úhradu obsluhy v nemohoucnosti.

22. července 1923 se vydal z Liverpoolu na pouť do Lurd. Lurdský lékař konstatoval: časté epileptické krize, paralýza v pravém rameni, lokti a paži a hrudi, ztráta substance po trepanaci, možno pozorovat pulzaci mozku, necitlivost dolních končetin, neschopnost zadržet moč a stolici.

25. července při procesii s Nejsvětější svátostí zasáhne tohoto bezmocného mimořádná milost. Za chvíli nato doktor konstatuje náhlé oživení. 27. července John Traynor přichází do lékařského byra, lékaři vystavují osvědčení: chůze normální, pravé rameno volné, poněkud stažená dlaň, znamení předchozí nemoci, operační otvor v lebce rychle zarůstá. Epilepsie zcela a trvale vymizela.

John Traynor se vrací zdravý do Liverpoolu. Úplné uzdravení potvrzuje také lékařská komise po návratu z Lurd. Chlapík vysoký 1,9 m řídí bez problému kamiony s uhlím, které dopravuje z přístavu v Liverpoolu, ačkoliv podle anglického zákona to má jako epileptik zakázáno. Každý rok ho vidali v Lurdech jako veselého a neúnavného nosiče nosítek s nemocnými poutníky. Zemřel na pneumonii v roce 1943.

Podle Minuta s Marií

Marta Lago

Evropská tragédie: každých 11 vteřin potrat

Za svým pouze zdánlivým chladem skrývá statistika ve společnosti, která konzumuje informace, žhavý obraz lidského dramatu. Každé číslo může být znamením života usmrceného v mateřském lůně. V Evropě jen v roce 2008 se lidé zřekli 2 863 649 dětí, z nichž 1 207 646, tj. 42 % připadá na státy Evropské unie. Zde za posledních 15 let bylo uskutečněno 20 635 919 potratů. Tyto děsivé údaje představil v Evropském parlamentu Institut pro rodinnou politiku (IRP) ve své roční zprávě.

Eduardo Hertfelder, prezident IRP, řekl, že „my Evropané se nemůžeme rozvíjet, jestliže se v Evropě každých 11 vteřin uskuteční potrat. Potrat je hlavní příčinou smrti na kontinentě jako celku. Roční počet zabitých dětí v počtu 1,2 miliony se rovná deficitu porodnosti v Evropské unii.“

Největší počet potratů je ve Velké Británii, Francii, Rumunsku, Itálii a Španělsku, celkem 775 000 ročně. Největší nárůst se projevuje ve Španělsku (61 965), následuje Spojené království (16 088), Švédsko (7 041).

Od roku 1985 bylo ve Španělsku provedeno 1 350 494 potratů, to znamená každé čtyři minuty jeden. Dá se předpokládat, že do roku 2015 stoupne počet potratů ve Španělsku na 150 000 ročně. To bude země s nejvyšším počtem potratů v EU spolu s Francií a Spojeným královstvím.

Ve Španělsku milion obyvatel podepsal petici požadující návrat dřívějšího potratového zákonodárství, více než milion obyvatel protestoval v Madridu. „Demokratická“ vláda však hlasuje za zády lidu.

L'Osservatore Romano
Překlad -lš-

UNESCO proti lidskosti

UNESCO je anglická zkratka pro Organizaci OSN pro výchovu, vědu a kulturu.

Jak oznámil 9. listopadu Katolický institut pro rodinu a lidská práva (C-FAM), podle plánů UNESCO se mají děti co nejdříve setkat se sexualitou. „Nikdy není příliš brzy mluvit s dětmi o sexuálních záležitostech,“ říká se ve směrnících UNESCO. Je zcela jasné, že s rozvracením svědomí a morálky u lidí je třeba začít co nejdříve, aby lidé byli přístupní k ideologické deformaci a přizpůsobení chorému duchu času.

K těmto směrnícím patří Curriculum. V něm se konstatuje, že děti už ve věku dvou let mohou zakoušet genitální rozkoš a odevět let mohou hrát sexuální hry.

C-FAM konstatuje, že UNESCO, které bylo dříve vysoce hodnoceno pro svou nezávislost a integritu, stalo se nyní svým dokumentem Informace o sexuální výchově („Sexuality Information and Education Council of the US“ [SIECUS]) výchovným ramenem sporného Kinseyova institutu.

UNESCO dodalo, že dřívější ředitel SIECUS se stal hlavním autorem Směrnic pro sexualitu. SIECUS obdržel z veřejných pro-

středků 1,6 mil dolarů. To, co UNESCO zastává, je nejen morální relativismus, ale je to radikální morální nihilismus. Má být vymýceno jakékoliv morální rozlišování, protože když se diskutuje o hodnotách, neexistuje prý nic „správného“ nebo „falešného“. Každý si má sám vytvořit své hodnoty.

Tato zpráva je novým důkazem o cílevědomém útoku na Boží a přirozené právo, které je napadáno již celá desetiletí prostřednictvím mezinárodních organizací, jako je OSN a EU, vlivnými malými skupinami, ve kterých se soustřeďují nepřátelé Boha a Ježíše Krista. Pro slabost církve a jejích pastýřů podařilo se těmto satanským silám prosadit jejich podvrtné ideologické cíle, jako je gender - mainstreaming.

Tyto zločinné ideologie se rozšíří na celý svět, jestliže se věrní katolíci nepostaví všemi silami na odpor. (K tomu cíli vznikl v Německu Civitas Institut, který provádí poradenskou, přednáškovou a vzdělávací činnost a připravuje a podporuje realizaci potřebných akcí.)

Pramen: www.civitas-institut.de
Překlad -lš-

„U Boha není nic nemožného“ (2)

Marie Terezie Carloni, italská mystička, byla Bohem vybrána, aby pomáhala církvi pronásledované v komunistických zemích. Její posláním je důkazem, že modlitby a oběti ve spojení s utrpením Ježíše Krista mohou dát do pohybu zázračné události.

K dosavadnímu fyzickému a morálnímu utrpení přistoupily útoky satana, který ji týral fyzicky, zraňoval ji a rozpoutal kritiku a pomluvy v jejím okolí. Protože lidé viděli, že ji farář často navštěvuje, začala se šířit pomluva, že ho nepojí k Marii Terezii jen pastorační povinnosti. Kněz se v té věci obrátil na biskupa, a ten mu uložil, aby neustával v duchovní péči o mystičku, když to potřebuje.

Zpovědník vypravuje: „Počátkem března přišla zpráva, že Stalina ranila mrtvice a je blížek smrti. V následující pátek, ještě než začalo tříhodinové utrpení, »tentýž hlas« mi řekl: »Nyní tě požádám o něco, pokud budeš souhlasit a pokud bude souhlasit tato bytost: Dříve než Stalin zemře, chci mu dát možnost spásy, tak jako všem vykoupeným duším. Jestliže souhlasíte, obětujete tyto tři hodiny za Stalina. A ať tě utrpení této bytosti neděsí.« Zeptal jsem se Marie Terezie, zda chce přinést tuto oběť. Řekla, že souhlasí. Tříhodinové utrpení se konalo jako vždy ve stejném pokoji. Bylo to po poledni. Byl jsem po celou dobu přítomen. Na ty tři hodiny nezapomenu. Nikdy jsem podobné utrpení neviděl i ve fyzickém smyslu...Plakal jsem dojetím a měl jsem chuť vykřiknout: Dost! Dost!“

„Využil Stalin tuto poslední milost?“ ptal se kněz Campary. Bůh dává člověku do poslední chvíle možnost lítosti za hříchy a obrácení se k Božímu milosrdenství. Okolí se může zdát, že umírající nemá žádné kontakty, ale Bůh má zřejmě své neviditelné cesty.

Sestra Kowalská píše ve svém Deníku: **Boží milosrdenství zasáhne někdy hříšníka v poslední chvíli divným a tajemným způsobem.**

Navenek není nic vidět, jako by všechno bylo ztraceno, ale není tomu tak. Duše osvícená paprskem poslední Boží milosti obrací se k Bohu v poslední chvíli takovou silou lásky, že v jediné chvíli obdrží od Boha odpuštění všech vin i trestů. Jak nevyzpytatelné je Boží milosrdenství! Ale hrůza, jsou duše, které vědomě a dobrovolně tuto poslední milost odmítají a pohrdají jí. Již v samotném umírání dává milosrdný Bůh duši jasný vnitřní okamžik, pokud duše chce, má možnost se vrátit k Bohu. Ale nejednou je zatvřelost duše tak velká, že si vědomě vybírá peklo, zmaří všechny modlitby, jaké jiné duše přednášejí Bohu, a dokonce i samotné Boží úsilí.

Zprávu o posledních chvílích Stalina nám zanechala jeho dcera Světlana. Bydlela ve stejném bytě jako její otec v Kremlu, ale styk s ním měla obtížný, protože Lavrentij Berija se snažil uchvátit po Stalinovi vládu a vytvořil kolem něho tak těsný prsteneček, že i dcera měla těžkosti, když chtěla vidět otce. Když se dověděla, že je vážně nemocen, dodala si odvahy a prosbami i hrozbami i fyzickým násilím se probojovala do otcova pokoje. Ihned

poznala, že stav nemocného je velmi vážný. Stalin byl v bezvědomí a oči měl zavřené. Světlana se posadila k jeho lůžku rozhodnuta, že se odtud nehne až do konce. V jednom okamžiku zpozorovala, že otec otevřel oči a zadíval se na ni. Uviděla v jeho očích tak obudný strach, že sama strnula hrůzou. Za několik okamžiků nato byl Stalin mrtev.

V totalitním systému, který vytvořil Stalin, byl nastolen bezohledný boj proti náboženství, které bylo nazváno „opiem lidstva“. Aby bylo možno lidi odvádět od Boha a náboženské praxe, bylo nutno nejdříve zošklivit v očích lidí duchovenstvo a představit klérus jako vychytralé podvodníky, kteří využívají magické obřady vykonávané za peníze, aby klamali lid, který naivně věří v takové pověry. Katoličtí duchovní jsou špioni Vatikánu, který je ve službách imperialismu. Vůči věřícím a duchovním řeckokatolické církve na Ukrajině a na Balkánu používali komunisté zvláštní taktiku: uznávali je za odštěpené od pravoslavy, pořádali okázalé sjezdy, na nichž měli být začlenění do pravoslavné církve, a byly jim znemožněny všechny

Marie Terezie Carloni

kontakty s církví katolickou, především se Svatým stolcem. Pravoslavná církev byla podřízena straně a vládě a pro katolickou církev se vytvářely zvláštní enklávy, kde bylo náboženství trpěno pod podmínkou úplné loajálnosti vůči státním předpisům a úplného přerušování styků s Římem. To se podařilo především v Číně. Nejmenší úspěch měla tato taktika v Polsku.

Komunistům nestačily útoky na duchovenstvo, chtěli zničit samo náboženství a dosáhnout toho, aby se lidem staly pojmy jako Bůh, víra a život věčný zcela cizí.

Válka s Bohem začala v SSSR ihned po Říjnové revoluci v roce 1917 a později se přenesla do všech zemí východního bloku a do lidové Číny. V Číně tento boj trvá dodnes.

Stalinova smrt v roce 1953 neznamenala na tomto poli žádnou změnu. Kostely uniátů byly konfiskovány, věřící byli pronásledováni za každý projev náboženského života nebo snahy najít kontakt s katolickým duchovním. Počet katolických kostelů byl silně redukován, biskupové vyhnaní nebo internováni. Kněží skončili v pracovních táborech. To všechno se odehrávalo za železnou oponou, která oddělovala východní blok od ostatního světa. Šlo o to, přerušit všechny komunikační kanály a znemožnit výměnu informací, aby se Západ nedověděl, co se doopravdy děje ve východním

Kardinál Stefan Wyszyński spolu s Marií Terezii Carloni

bloku. V bloku samotném panoval strach, který lidem zavíral ústa. Ani rodiny uvězněných se nesměly dovědět nic o osudu svých příbuzných. Pronásledovaná církev neměla možnost mluvit o sobě a o to vlastně šlo, aby o tématu Bůh i o osudu kněží panovalo mlčení.

Marie Terezie poznává své poslání

V Jugoslávii vládl komunistický režim pod diktátorem Brozem Titem. Záhřebský arcibiskup a chorvatský primas Alois Stepinac, dnes již blahoslavený, byl v inscenovaném procesu odsouzen na několik let těžkých prací a v roce 1951 byl trest změněn na domácí vězení v Krašiči, kde byl držen pod přísným policejním dohledem. V celé zemi panovalo pronásledování věřících, a přesto se uvězněnému arcibiskupovi dostala zpráva, že několik kněží pracuje v podzemí a stýká se s malými skupinami věřících. Biskup Stepinac zatoužil zúčastnit se takového společenství se svými ovečkami. Obtíž působila policejní ostraha a také těžká nemoc nohou arcibiskupa, kterou si přinesl z vězení. Dojít pěšky na místo konání znamenalo přemáhat nepopsatelnou bolest.

A zde začalo poslání Marie Terezie. O touze arcibiskupa Stepinace ji informoval vnitřní „hlas“ a zeptal se jí, zda by nepřevzala na sebe bolesti arcibiskupa, aby mohl dorazit ke svým věrným. Marie Terezie souhlasila a několik hodin velice trpěla, ale arcibiskup došel na místo setkání, šťastně se vrátil a strážní ho nezpозorovali.

Od té doby, tedy od roku 1954, na další požadavky „hlasu“ o souhlas k utrpení odpovídala Terezie souhlasně a přijímala utrpení různých mučedníků umlčené církve. 6. prosince obdržela nový dar pomoci pronásledované církve.

Díky charismatu bilokace se mohla ocitnout na různých místech, kde byli věznění kně-

Marie Terezie Carloni

ží, biskupové a věřící a v dané chvíli potřebovali duchovní posilu po těžkých zkouškách nebo měli závažné informace ke sdělení. Marie Terezie vyzvaná „hlasem“ nikdy neodmítla svou spoluúčast a její bilokace začaly být stále častějším zjevem. Spočívaly v tom, že fyzicky setrvala ve svém bytě v Urbanii a současně byla pozorována ve své tělesné podstatě na jiném místě, vzdáleném často tisíce kilometrů. Tam mohla rozmlouvat, provádět různé mimopřirozené věci, procházela zavřenými dveřmi, přes brány i překážky z ostatního drátu. Každý případ bilokace byl výsledkem nadpřirozeného zásahu.

Dalším zázračným darem byly slovní vzkazy. Kromě vnitřního „hlasu“ začaly se v ní ozývat hlasy různých osob, hlavně duchovních za železnou oponou, které prosily o určitou formu pomoci. Marie Terezie tlumočila tyto vzkazy svému duchovnímu vůdci Kryštofovi Campanovi, který bděl od počátku těchto mystických zážitků nad jejich shodou s příkazy a pravdami víry a s dobrem církve. On sám vysvětloval tyto jevy takto: „Osoba, která vedla rozhovor prostřednictvím Marie Terezie, cítila ve svém rozumu přesvědčující sílu a dokonale rozuměla, že je to mocný Boží zásah, který jí dovoluje prostřednictvím Marie Terezie předávat informace s jediným cílem, a tím je pomoc církvi.“ Většina vzkazů byla ur-

čena P. Campanovi, aby je předával dále. Všechno se odbyvalo v absolutní diskretnosti kvůli bezpečí osob, využívajících tohoto „mystického telefonu naděje“ pro dobro věci. O mnoha problémech umlčené církve se dověděl Pius XII. díky Marii Terezii a jejímu zpovědníkovi, takže to bylo skutečně neocenitelné zpravodajství.

Ve službách umlčené církve

Poslání Marie Terezie nabývalo širších rozměrů. Díky mystickým darům získávalo zcela konkrétní fyzickou podstatu. Tak se uskutečnily tři cesty na pomoc pronásledované církve, kterých se mystička z Urbanie účastnila: cesta do Innsbrucku ve dnech 5.–7. června 1955, cesta do Athén a Řecka od 28. července do 4. srpna 1956 a téhož roku cesta do Norimberku ve dnech 27. května až 16. června. Uskutečnila se při nich setkání, porady a otevřely se nové možnosti kontaktů a pomoci církvi v komunistickém bloku: v SSSR, ČSSR, Maďarsku, Bulharsku, Jugoslávii, Polsku, Číně a Indonésii. Bez mystických darů Marie Terezie by to nebylo možné.

Velkou roli sehrál kardinál Joseph Wendel, mnichovský arcibiskup a horlivý pomocník východní církvi, a obdivuhodná postava mladého komunistického činitele, kterého si maďarská vláda velice cenila a který je znám pod pseudonymem Filip Trotzki, který byl ve skutečnosti mladým knězem a později biskupem. Využíval svého vysokého postavení k pomoci uvězněným hierarchům, zprostředkoval jim styk se svobodným světem a opatroval pasy a propustky. Marie Terezie ho poznala při svých cestách. Tento neúnavný a bezmezně obětavý kněz po kněžském svěcení a na doporučení Pia XII. vysvěcený na biskupa kardinálem Mindszentem krátce po setkání v Norimberku zemřel na rychle postupující tuberkulózu.

O všem, co se takto dělo v oblasti kontaktů s pronásle-

dovanou církví, byl podrobně informován Svätý otec. Mnoho záležitostí vyžadovalo papežův souhlas, např. dispens od rigorózních liturgických předpisů, aby mohli být svěcení konspirační kněží a spravovány svátosti v koncentračních táborech. Všechno se muselo odbyvat v krajním utajení, aby náhodou nedošlo k odhalení. Prostředníkem mezi papežem a Marií Terezii byl její duchovní vůdce P. Campana.

Eucharistický zážrak

V určitém momentě zatoužil Pius XII. poznat Marii Terezii osobně. Audience, kterých bylo celkem 14, začaly v roce 1955 a skončily v roce 1958 krátce před papežovou smrtí. Termíny jednotlivých návštěv byly stanoveny duchovní cestou. Trvaly někdy celé hodiny, protože Svätý otec chtěl být podrobně informován o všem, co se Marie Terezie dověděla o komkoliv za železnou oponou. Když slyšel informace o formách vězení, mučení i o hrdinství pronásledovaných, nejednou hořce plakal.

Svätý otec se zajímal také o duchovní život mystičky. Když se jednoho dne dověděl, jak hluboce prožívá Marie Terezie eucharistickou úctu, rozhodl se, že se o tom osobně přesvědčí. Po procházce ve vatikánských zahradách papež vyňal schránku se čtyřmi hostiemi a požádal Marii Terezii, aby ukázala, které z nich jsou konsekrované a které ne. Bez rozvažování dvě odsunula a o zbylých prohlásila: „Tyto dvě jsou konsekrované.“ Papež však odpověděl: „Poprosme Boha, aby nám dal znamení, že tyto dvě hostie jsou skutečně konsekrované.“ Na hostiích se objevily krvavé skvrny, které je nakonec zabarvily celé. Svätý otec padl na kolena před touto eucharistickou skutečností.

Papež uložil P. Campanovi, aby pečlivě dbal o zdraví a síly Marie Terezie, protože bylo zřejmé, že satan chce ztížit její návštěvy v Římě, protože odhalo-

valy nenávist a lži, které budoval na Východě. Na druhé straně nadále trvaly její mystické zážitky: stigmata, hodiny agonie a extáze a to všechno bylo provázeno velkým utrpením. Každou bilokaci platila Marie Terezie velkým fyzickým vyčerpáním. Dostavovala se i různých choroby a obtíže.

Marie Terezie si nic neulehčovala. Složila slib chudoby a praktikovala ho tak, že celý svůj rodinný majetek předala bratrovi a sama žila bez důchodu. Pracovat profesionálně neměla možnost. Žila ve skromném bytě, kde se také nacházela malá kaplička s Nejsvětější svátostí a jeden pokoj pro hosty. Žila z toho, co jí lidé přinesli: někdy toho bylo více, jindy nebylo nic. Všechny dary věnovala na pomoc pronásledované církvi za železnou oponou, organizovala skupiny angažovaných osob, které shromažďovaly peníze a dary (včetně potravin, knížek a náboženských předmětů), které pak byly posílány na Východ.

Když se lidé divili její ubohé stravě, odpovídala, že lidé na Východě se žijí daleko hůř než ona.

Nikdo netušil, že ta skromná žena, bydlící osamocené v Urbánii, nese na svých bedrech tíži odpovědnosti za misi pro utlačovanou církev.

Slib čistoty složila Marie Terezie mnohem dříve, již tehdy, když se zcela zasvětila Bohu. Evangelijní radu poslušnosti chápala jako naprostou podřízenost Svatému otci a svému zpovědníkovi. S ním také odsouhlasila každý vnitřní pokyn, který obdržela mystickou cestou.

Poslání naplno

Touto cestou dostala pokyn, aby se odebrala do SSSR, ale tentokrát normálně jako turistka. Jela tam nerada, bála se obtíží v této zemi opředené nepříznivou pověstí. O její cestě bylo vnitřním vzkazem uvědoměno mnoho kněží a náboženských skupin v SSSR.

Navzdory předchozím obavám cesta proběhla v pořádku

a přinesla mnoho dobrých plodů. Marie Terezie se jinak účastnila oficiálního programu zájezdu (navštívila také Leninovo mauzoleum). A večer pracovníci noční směny v hotelu, utajení katolíci, ji vodili na setkání s biskupy, kněžími a skupinami věřících v katakombách 20. století. Poznala mnoho lidí hrdinně zasvěcených Božím zájmům a shromáždila pro papeže neocenitelné informace. Pořádila také mnoho snímků. Všechny poznatky musela uložit pouze do své paměti, protože jakékoliv zápisy by mohly být na hranici zachyceny.

Cesta trvala 11 dnů a byl to počátek putování po zemích komunistického bloku. Kam mohla, zajela jako turistka, kam to nešlo, využila daru bilokace. Musela zajít všude, kam ji Boží Prozřetelnost potřebovala poslat, vyřizovala záležitosti, které vyžadovaly její prostřednictví, povzbuzovala naději a zprostředkovávala utlačované církvi alespoň nějaké možnosti. Pro utlačované věřící byla jasným důkazem,

že církev na ně nezapomíná, že se za ně modlí, že jim pomáhá, že ví o jejich utrpeních, jedním slovem, že jsou součástí mystického Kristova Těla. To byl velmi vážný aspekt poslání, které Bůh mystičce uložil.

Nástupcem Pia XII. se stal Jan XXIII. Jakmile se seznámil s její činností, podpořil ji z celého srdce. Díky tomu se podařilo Vatikánu navázat mnoho styků s pronásledovanou církví. Kardinál Wyszyński získal svobodu a jako znalec komunistického systému a jeho metod obdržel od papeže mnoho plných mocí pro celý komunistický blok. Papež vymohl uvolnění z lágru pro kardinála Slipeje, hlavu řeckokatolické církve na Ukrajině, a povolení k jeho cestě do Říma. V Záhřebu mohl žít na svobodě Franjo Šeper, blízký spolupracovník Marie Terezie. S mnoha osobnostmi umlčené církve se Marie Terezie seznámila duchovní cestou, proto když se oni ocitli v Římě, chtěli ji poznat osobně. Začínající 2. vati-

kánský koncil tomu otevřel nové možnosti.

Byly také nenahraditelné ztráty. R. 1960 po velkém utrpení zemřel kardinál Stepinac, chorvatský primas, dnes blahoslavený. K velké lítosti Marie Terezie zemřel v Mnichově kardinál Wendel, neúnavný pomocník východní církve.

Cena oběti

Styky, bilokace, předávání informací a darů uskutečňovala Marie Terezie za ustavičného doprovodu fyzického a duchovního utrpení. Chápala, že se tak účastní bolesti trpících údů Kristova těla. V roce 1959 si napsala ve svých poznámkách: „Vidím, jak postupuje zkaženost světa a nastupuje spravedlnost Boží. Vidím bouřlivé události současné i budoucí, pozoruji bezedný chřtán záhuby, ale ty temnoty prosvěcuje slabé světélko milosrdenství.“

Její zpovědník, který znal fatiské tajemství, položil jí v roce 1975 následující otázku: „Blíží se triumf Matky Boží nad satanským materialismem?“ „Ano, ale bude to strašné. Ke zničení lidstva nedojde, ale bude chybět jen málo!“

Při zprávách o dalším pronásledování se P. Campana zeptal: „Nepoteče krev mučedníků nadarmo?“ Odpověď byla krátká: „Ani kapka, ani kapka!“

V roce 1963 zemřel papež Jan XXIII. Terezie ho prostřednictvím bilokace navštívila na smrtelné posteli. Řekl jí: „Obětoval jsem život za koncil a mlčící církev. Nyní umírám, ale ty musíš žít dále. Na mé smrti postav smysl a cíl svého života.“

Marie Terezie na přání kardinála Wyszyńskiego odjela do Polska.

(Dokončení)

*Pramen: Alberto Di Chio,
Luciana Mirri: Maria Teresa
Carlone - apostołka prześladowanego Kościoła.
Nakladatelství Sester Loretánek,
Varšava 2009*

Kardinál Stefan Wyszyński s Marií Terezií Carlone

POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE BENEDIKTA XVI. KE SVĚTOVÉMU DNI NEMOCNÝCH 2011 - pokračování ze str. 2

lidstvo. Pán tím, že vstal z mrtvých, neodňal ze světa utrpení a zlo, ale radikálně je přemohl. Proti všemoci zla postavil všemohoucnost své lásky. Ukázal nám tedy, že láska je cestou pokoje a radosti: *Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás.* (Jan 13,34) Kristus, Vítěz nad smrtí, je živý mezi námi. A tak, jak s Tomášem říkáme i my: *Pán můj a Bůh můj*, následujme svého Mistra v ochotě položit život za své přátele (srov. 1 Jan 3,16) a staňme se tak posly radosti, která se nebojí utrpení, radosti ze Zmrtvýchvstání.

Svatý Bernard praví: „Bůh nemůže trpět, ale může mít soucit.“ Bůh je zosobněná Pravda a Láska, chtěl trpět pro nás a s námi; stal se člověkem, aby mohl *spolu-trpět* s člověkem zcela reálně, v těle a krvi. Do každého lidského utrpení vstoupil Ten, který sdílí utrpení a jeho snášení; do každého utrpení se rozlévá *sou-cit*, soucit sdílející Boží lásku, aby vzešla hvězda naděje. (srov. *Spe salvi*, 39)

Vám, draží bratři a sestry, opakují toto poselství, abyste skrze své utrpení podávali svědectví o svém životě a o své naději.

Když se dívám k setkání Světových dnů mládeže v Madridu příští srpen 2011, chtěl bych zaměřit své myšlenky k mladým, zvláště těm, kteří prožívají zkušenost nemoci. Ježíšovo umučení a kříž často vyvolávají strach, protože se jeví jako popření života. Ve skutečnosti je tomu právě naopak! Kříž je Boží „ano“ člověku, je to projev jeho nejintenzivnější lásky a zdroj, z něhož pramení věčný život. Z probodeného Ježíšova Srdce vytryskl tento božský život. Jen On je schopen osvobodit svět od zla a dát vzrůst království spravedlnosti, pokoje a lásky, po němž všichni toužíme. (srov. *Poselství k SDM 2011*, 3) Drahá mládeži, učte se „vidět“ a „potkávat“ Je-

žíše v Eucharistii, kde je pro vás reálným způsobem přítomen až do té míry, že se stává pokrmem na cestu, ale snažte se potkávat ho a sloužit mu také v chudých, v nemocných, v bratřích, kteří jsou v utrpení a těžkostech, kteří potřebují vaši pomoc. (srov. *tamt.*, 4) Všem vám mladým, nemocným i zdravým, opakují pozvání, abyste vytvářeli mosty lásky a solidarity, aby se nikdo necítil osamělý, ale aby všichni pociťovali Boží blízkost ve velké rodině jeho dětí. (*Generální audience* 15. listopadu 2006)

Když rozjímáme o Ježíšových ranách, náš zrak se obrací k Nejsvětějšímu Srdci, ve kterém se zjevuje nejvyšší stupeň Boží lásky. Nejsvětější Srdce je ukřižovaný Kristus s bokem otevřeným kopím, bokem, ze kterého tryská krev a voda (srov. Jan 19,34), „symbol svátostí církve, aby všichni lidé přitahováni k Spasitelovu Srdci dosáhli s radostí k prameni věčné spásy“. (*Římský misál*, Preface o slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova) Zvláště vy, draží nemocní, pociťujete blízkost tohoto Srdce

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

není pouhý výmysl kněží, je to zavilý nepřítel člověka, kterého chce údajně připravit o jeho radosti a svobodu. „Neovladatelnost“ pohlavního pudu však prakticky popírají všechny osoby, které vedou dobrovolně a uvědoměle celibátní způsob života. Není proto divu, že se celibát stal terčem tolika útoků, i uvnitř církve.

Není vám nápadná velika přitažlivost a napodobování zlých příkladů? A neplatí to jen o různých projevech terorismu a amoku. Platí to i o takových jevech soukromého života, jako jsou nevěra, rozvody a potraty. Masové rozšíření z nich učinilo běžný způsob života. Není divu, že se množí i nejrůznější druhy násilí. Není takřka násilného činu, který by na světové scéně zůstal ojedinelý. Velice rychle nachází své epigony a pachatelé jako by mezi sebou soutěžili, kdo způsobí větší škody a zničí více lidských životů. Je tomu tak proto, že dispozice ke zlu jsou událostmi i médii udržovány a podněcovány k dříve nebyvalé pohotovosti. Zlo spáchané pro zálibu ve zlu pachatele nejenže neuspokojí,

ale probouzí ještě větší zlobu. Teroristické útoky na křesťany nejsou jen projevem náboženské nesnášenlivosti, ale je to skutečnost, na kterou nestačí pouhá lidská vysvětlení ani pouhá lidská opatření. Máme tu co do činění s ďáblem, který byl puštěn z řetězu. Ale nebyl to Bůh, kdo ho pustil, přivolávají si ho sami lidé. Zvou si ho ustavičně k milionům skutků nejtrestuhodnějšího teroru páchaného v mateřském lůně, daleko zločinnějšího a masovějšího, než jsou atentáty na kostely. Svět prosycený hříchy je prosycený ďáblem a vítá jeho nápady, které se přiči zdravému rozumu.

Mám vážné obavy, že pokus Benedikta XVI. domluvit se se zástupci světových náboženství na způsobu, jak zachránit světový mír, má pramalé vyhlídky na úspěch. Svátý Pavel se jedenkrát pokusil o dialog s pohany. Vysmáli se mu. Neuspěl v něm ani svátý František. Neměli bychom se nejdříve vrátit k nevyužitým doporučením, která nám předkládá Žena oděná sluncem ve Fatimě a Amsterodamu?

-ls-

naplněného láskou a dosahujete s vírou a radostí tohoto zdroje: „Ó dobrý Ježíši, vyslyš mě! Do svých ran mě ukryj.“ (*Modlitba sv. Ignáce z Loyoly*)

Na závěr tohoto poselství k příštím Světovým dni nemocných bych chtěl vyjádřit všem a každému zvlášť své pocity, že se cítím být účastníkem utrpení a nadějí, které prožíváte každý den ve spojení s ukřižovaným a zmrtvýchvstalým Kristem, aby vám dal dar pokoje a uzdravení srdce. Spolu s Ním bdí vedle vás Panna Maria, kterou vyzýváme s důvěrou jako Uzdravení nemocných a Potěšení zarmoucených. U paty kříže se pro ni uskutečňuje proroctví Simeona: její srdce je probodeno. (srov. Lk 2,35) Z propasti její bolesti, z účasti na bolesti Syna se Maria stala schopna přijmout nové poslání stát se Kristovou Matkou v jeho údech. V hodinu Kříže ji Ježíš představuje každému ze svých učedníků: *To je tvůj syn.* (srov. Jan 19,26-27) Mateřský soucit vůči Synu se stává mateřským soucitem s každým z nás v našich každodenních utrpeních. (srov. *Homilie v Lurdech* 15. srpna 2008)

Draží bratři a sestry, tento Světový den nemocných je výzvou také pro úřady, aby investovaly stále více energie do zdravotnických struktur, aby byly pomoci a podporou všem trpícím, především těm nejchudším a nejpotřebnějším. Obracím své myšlenky ke všem diecízím a posílám vroucí pozdravy biskupům, kněžím, zasvěceným osobám, seminaristům, zdravotním pracovníkům a dobrovolníkům, kteří se věnují s láskou péči a ulehčování ran každého nemocného bratra a sestry v nemocnicích a v pečovatelských domech, v rodinách: ve tvářích nemocných kéž dokážete vidět Tvář všech tváří – onu Kristovu.

Všem posílám svou vzpomínku v modlitbě a současně uděluji každému zvláštní apoštolské pozhnutí.

*Ve Vatikánu 21. listopadu 2010
na svátek Krista Krále vesmíru*

ATEISTICKÁ PROVOKACE

Ateisté v Porýní-Vestfálsku vyzvali rodiče bez vyznání, aby sáhli školám na zoubek. Mají v dotazníku odpovědět, zda jsou jejich děti dostatečně chráněny proti „náboženské indoktrinaci“. Podle názoru sdružení ateistů nedbají školy dostatečně na to, aby účast na výuce náboženství a na bohoslužbách byla dobrovolná. Právě práva lidí bez náboženství prý nejsou dostatečně chráněna.

Rodiče jsou zřejmě jiného názoru. Soukromé křesťanské školy hlásí stále přírůstek žáků, zatímco počet žáků na státních školách systematicky klesá.

HON NA BISKUPA

„Církev zdola“ a jeden kněz v diecézi Limburg vyhlásili „hon“ na svého biskupa Tebartz-van Elst. Vytykají mu mimo jiné „návrat ke klerikalismu“ a „centralismus na úkor dialogu“. V minulosti patřilo toto biskupství k modelům široce vybudovaných struktur různých grémií. Nespokojenci vytykají biskupovi, že si dovoluje vydat rozhodnutí bez souhlasu grémií. Farář Hubertus Janssen si dokonce dovolil prohlásit: „Vedení biskupství si musí položit otázku, zda vůbec má ještě společné přesvědčení víry s církví.“

ZAKÁZANÝ MIKULÁŠ

Městská rada ve Vídni zakázala ve školách návštěvu tradičního sv. Mikuláše. Důvodem zákazu je, aby se prý v dětech nevyvolával strach. Sylvia Minichová zodpovědná za 360 školek se proti zákazu rozhodně ohradila. Kritiku vyslovili i politikové a psychologové. Radní Johanna Mikl-Leitnerová prohlásila, že za celý život nepotkala dítě, které by se bálo Mikuláše. Jedná se spíše o potlačování křesťanských hodnot. Protestující rodiče poukazují na to, že strašidla halloween ve školách zakázána nebyla.

Kath-net

Z nového církevního roku uplynul advent, skončily Vánoce a my jsme se ocitli jako na širém moři na cestě k našemu nebeskému přístavu s novou nadějí: Lid, který chodil ve tmě, uviděl velké světlo, obyvatelům temné země vzešlo světlo. Bůh nám zblízka ukázal svou tvář. Přišel, aby nás z temnot a z temné země pozvedl k sobě, abychom byli opět podobní jemu, tak jak to chtěl, když

se rozhodl dát život lidskému rodu. Podoba, ve které se nám představil, jako by neměla nic společného s nekonečnou Boží velebností a majestátem. Jeho vstup do lidské společnosti na tomto světě se uskutečnil způsobem, jaký bychom od Nejvyššího nečekali: Boží Syn přišel ve znamení nejvyšší pokory a poslušnosti. Podobně tomu bude, až tento svůj lidský život odevzdá na Golgotě Otcí: bude to opět projev nejhlubšího pokoreň a poslušnosti. A to je právě onen nejpodstatnější rys, nejzákladnější podoba, která nás má činit podobnými Bohu, abychom se s ním zcela spojili. Jeví se nám to možná jako veliký paradox: máme se Největšímu podobat tím, že budeme maličci? Ano, právě tato pro člověka tak skrytá a tajemná podoba velikosti nás nejvíce připodobní Bohu. Pokora a poslušnost, jaká nás uchvacuje na osobě Syna člověka, totiž nezačala teprve jeho vtělením, není podmíněna teprve tím, že se stal pro nás poslušným až k smrti, ale všechno toto předcházelo a trvá v Bohu už od věčnosti. Ježíš mohl o sobě říct, že je tichý a pokorného srdce nejen proto, že tak vystupoval během svého pozemského života, ale protože je to věčná a podstatná vlastnost jeho božské osoby. Kromě nám známého „lidského“ znázornění má poddanost a poslušnost také svou původní slavnou „božskou“ podobu, které se klanějí andělé a kterou obdivují a oslavují všichni ti, kteří již patří na Boha tváří v tvář. Boží Syn je nejen v jesličkách

a na kříži, ale i v lůně svého Otce od věčnosti do věčnosti také jeho nejpokornějším a nejposlušnějším dítětem. Na něm jednou uvidíme vpravdě božskou krásu pokory a poslušnosti. Všechny její projevy zde na zemi i u největších světců jsou slabým stínem onoho božského originálu. Proto Bůh s takovým zalíbením

Na slovíčko

„shlédl na pokoru své služebnice“, protože v ní spatřoval největší podobnost se svým Synem, kterého pak s radostí nechal sestoupit do jejího lůna. Proto Otec vyznal dvakrát veřejně před lidmi svou lásku ke svému Synu a vyzval je naléhavě, aby mu byli podobní. Proto byla také neodpuštělná ona pýcha, která vedla Satana a jeho druhy k odmítnutí pokory a poslušnosti, ačkoliv její podobu a nekonečnou krásu, vznešenost a velikost v Bohu bezprostředně nazírali. I pokora a poslušnost patří k Boží svrchanosti, a kdo ji odmítá, odmítá samotného Boha. Aby se někdo mohl stát Božím dítětem, musí se bezpodmínečně zříct ďábla a s ním i veškeré jeho pýchy. Toto křestní zřeknutí se je naše celoživotní přísaha a slavnostní závazek k pokoře: „To je pokolení těch, kdo hledají tvář Boha Jakubova.“ To samozřejmě vysvětluje, proč hlavní snahou Nepřítele je přimět člověka, aby hledal nikoliv pokornou tvář Boha, ale aby se stal synem toho, který je lhář od počátku a pravdy v něm není a odmítá sloužit. Snaží se všemožně a vytrvale, aby pokoru člověku znechutil, aby mu ji představil jako něco degradujícího, znehodnocujícího, neoprávněně ponižujícího.

Pokora je pravda, a pravda je Bůh. Kdo by se mu chtěl podobat v jeho všemohoucnosti a vševědoucnosti, vydal by se jen na cestu nepravdy, lži. Boží Syn praktikuje synovskou lásku a úctu k Otcí v nekonečné božské dokonalosti. Ví, že všechno, co je a co má, je od Otce. Oslavuje svého

Otce nejvíce tím, že nic nekoná ze své vlastní vůle, ale ve všem se řídí nejsvětější vůlí nebeského Otce.

Jeho nejvyšší, jedinou a nejsvětější vůlí a nejvlastnější iniciativou je dokonale plnit vůli Otce. I když vůle Syna a Otce jsou dokonale totožné, není to totožnost automatická, ale totožnost,

kteřou Syn záměrně a cílevědomě chce a uskutečňuje. Neumíme si to sice představit, protože je to součást

tajemství vnitřního života Nejsvětější Trojice, ale jednou budeme uchvázeni krásou této zcela reálné a nejdokonalejší vnitřní božské pokory. Je však pro nás důležité, abychom o ní rozjímali a prosili Pannu Marii o pomoc při osvojování a praktikování této pro nás tak podstatné ctnosti.

To, čím nejvíce škodíme sobě i církvi, je totiž prosazování vlastní vůle. Činíme tak často dokonce s velkou horlivostí a vůbec si neuvědomujeme, jak se tím ve skutečnosti vzdalujeme od Boha. Je to jedna z hlavních příčin našeho rozdělení a pramen současné velké krize. Místo pečlivého hledání, jaká je Boží vůle a využívání všech prostředků k jejímu poznání a naplnění, vystupujeme se svými vlastními iniciativami, protože jsme přitom tak omámeni sami sebou, že místo budování podkopáváme Boží království. Řečeno zcela konkrétně: nejkrásnější odstavce v koncilních dokumentech se stávají mrtvými literami, jestliže se v praxi místo jejich uskutečnění prosazuje ničím neomezovaná svévole a všeobecná nekázeň. Místo očekávaného prospěchu je církev dvojnásobně poškozována: velkým pohoršením, které působí každý úd nepodobný Hlavě a nejvyššímu Pastýři, a zároveň tím, že připravuje církev o nezbytné Boží milosti a požehnání, protože Bůh se pyšným protiví. K pokoře patří také naslouchání Božího hlasu v proroctvích. Je jen jedno východisko z propasti, do které upadlo lidské sebevědomí: dokonalá poslušnost a dokonalá učenlivost vůči Duchu Svatému a jeho nejsvětější Snoubence. -lš-

Pondělí 24. 1. 2011: 6:05 Octava dies 6:35 Být s naším lidem 6:55 ENERGY GLOBE 7:35 Přejeme si ... 7:50 P.S. 8:15 Ekoauto (13) 8:30 Rodina je ... 9:00 Lidé na cestě [P] 9:15 Obec Šurovce 9:25 Cesty za poznáním: Strokkr Geysir 9:35 Meandry řeky Odry 10:05 Platinové písničky (33) 10:35 Tajomství klášterného života 11:00 Noekreace (71) 11:10 Noeland (33) 11:45 O Mlsákovci (2) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Koncert tanců čtyř století [P] 13:15 O Radosti 13:45 Octava dies 14:15 Ruslan 14:30 Krásy Čech a Moravy (22) 15:00 Bez hábitu: Kapucíni [P] 16:00 H2Onews 16:10 V posteli chit-chat (2) 17:00 NOEparáda (105) [L] 17:50 Exit 316: Odsuzování [P] 18:15 Cesty za poznáním: Inari Lake 18:30 Pre Terezku (2) [P] 18:40 Nářek lidu [P] 19:10 Sar amen dživas 19:25 Přejeme si ... 19:40 H2Onews 20:00 Junáci z prachu 20:30 Cesty za poznáním: Kyklady [P] 21:20 Na koberečku (98) [P] 21:30 Volání severu 22:00 Noční univerzita: Misionáři bez lodí - PhLic. Kateřina Lachmanová 23:10 Svět mýma očima: Prašivá 2010 23:20 Noekreace (71) 23:30 Octava dies 0:05 Kulatý stůl: Ekumena 1:35 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 25. 1. 2011: 6:05 H2Onews 6:15 Stonavská Barborka 7:45 Cesta k andělům (43) 8:35 La Saletta 9:05 Cesty za poznáním: Okavango 9:20 Redemptoristé na Slovensku 9:45 Obec Šurovce 10:00 Octava dies 10:30 Noční univerzita: Misionáři bez lodí - PhLic. Kateřina Lachmanová 11:45 Pre Terezku (2) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Platinové písničky (33) 12:40 Sar amen dživas 12:55 Ruslan 13:10 Křížovatky - Aleš Jaluška 13:40 ENERGY GLOBE: Světová ocenění trvale udržitelných projektů 14:25 Kulatý stůl: Ekumena 16:00 H2Onews 16:10 Přejeme si ... 16:25 Cesty za poznáním: Káhira [P] 16:50 Po stopách pravých Indiánů 17:05 Tajomství klášterného života 17:30 Nešpory ze svátku Obrácení sv. Pavla na zakončení Týdne modliteb za jednotu křesťanů [L] 19:00 Noekreace (71) 19:15 Pre Terezku (3) [P] 19:25 Trnavská univerzita 19:40 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 Po stopách apoštola Pavla (6) [P] 20:35 Slovenští redemptoristé v Rumunsku 20:50 V posteli chit-chat (2) 21:40 Zpravodajské Noeviny 22:00 Pouť do Svaté země L. P. 2000 22:15 U NÁS 23:15 P.S. 23:40 Přejeme si ... 0:05 Večer chval 1:20 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 26. 1. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:20 Bez hábitu: Kapucíni 7:15 Noekreace (71) 7:25 Volání severu 7:45 Noeland (33) 8:15 Junáci z prachu 8:45 Sar amen dživas 9:00 Pro vita mundi: Ing. Rostislav Sochorec 9:40 Po stopách apoštola Pavla (6) 10:15 Slovenští redemptoristé v Rumunsku 10:30 Generální audience Benedikta XVI. [L] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Cesty za poznáním: Kyklady 12:55 Nářek lidu 13:30 P.S. 13:55 U Pastýře 15:00 Obec Šurovce 15:10 Cesty za poznáním: Inari Lake 15:25 Být s naším lidem 15:40 Zpravodajské Noeviny 16:00 NOEparáda (105) 16:50 Cesty za poznáním: NP Keoladeo 17:00 GOODwillBOY VI. [P] 17:55 Octava dies 18:25 Sedmihlášky 18:30 Pre Terezku (4) [P] 18:40 U NÁS 19:40 Přejeme si ... [P] 20:00 Omnia vincit amor [P] 20:25 Noční univerzita: Ageismus - Doc. ThDr. MUDr. Mgr. Jaroslav Max Kašparů, Ph.D. [P] 21:10 Darkovice: křížovou cestou 21:45 H2Onews 22:00 Zvířecí instinkty (9) [P] 22:30 Na koberečku (98) 22:40 Obvyčejně neobvyčejný rok života 22:50 Noekreace (71) 23:00 Generální audience papeže Benedikta XVI. [P] 23:30 Krásy Čech a Moravy: Procházka po českých kuriozitách 0:05 H2Onews 0:15 Stonavská Barborka 1:45 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 27. 1. 2011: 6:05 H2Onews 6:15 Nářek lidu 6:50 Omnia vincit amor 7:15 Platinové písničky (33) 7:45 Ruslan 8:00 Cesty

za poznáním: Káhira 8:25 Trnavská univerzita 8:40 Po stopách apoštola Pavla (6) 9:15 Darkovice: křížovou cestou 9:55 Kulatý stůl: Ekumena 11:25 Přejeme si ... 11:45 Pre Terezku (4) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Stonavská Barborka 13:40 Kříž svatého Františka 14:10 Meandry řeky Odry 14:35 Pro vita mundi: Ing. Rostislav Sochorec 15:15 Lidé na cestě 15:30 La Saletta 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:15 Křížovatky - Aleš Jaluška [P] 16:40 ENERGY GLOBE 17:20 Ekoauto (13) 17:35 Starobělské Lurdy [P] 17:40 Noekreace (71) 17:50 Koncert skupiny 30tří /SK/: Festival pod věží 2010 18:30 Pre Terezku (5) [P] 18:40 Cesta k andělům (43) 19:40 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 Klapka s... (17) [P] 21:00 Přejeme si ... 21:15 P.S. [P] 21:40 Zpravodajské Noeviny 22:00 Cesty za poznáním: Strokkr Geysir 22:10 Octava dies 22:40 NOEparáda (105) 23:30 Redemptoristé na Slovensku 0:05 Zpravodajské Noeviny 0:20 GOODwillBOY VI. 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 28. 1. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:20 Noekreace (71) 6:30 NOEparáda (105) 7:20 Krásy Čech a Moravy (22) 7:50 U Pastýře 8:50 Cesty za poznáním: Inari Lake 9:00 Noční univerzita: Ageismus - doc. ThDr. MUDr. Mgr. Jaroslav Max Kašparů, Ph.D. 9:50 Na koberečku (98) 10:00 Redemptoristé na Slovensku 10:25 Cesty za poznáním: Kyklady 11:15 Ve jménu Ježíše: Petr a krev, Štěpán a Saul 11:45 Pre Terezku (5) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Přejeme si ... 12:20 Zvířecí instinkty (9) 12:50 Starobělské Lurdy 12:55 Omnia vincit amor 13:20 Darkovice: křížovou cestou 13:55 Koncert tanců čtyř století 15:05 Volání severu 15:25 Nářek lidu 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:15 Po stopách pravých Indiánů 16:30 Trnavská univerzita 16:45 Junáci z prachu 17:15 Pieseň brata Slnka 17:20 Po stopách apoštola Pavla (6) 18:00 Noeland (33) 18:30 Pre Terezku (6) [P] 18:40 Sedmihlášky 18:45 Hermie a přítel v nouzi 18:50 GOODwillBOY VI. 19:40 H2Onews [P] 20:00 Kulatý stůl: Madrid [L] 21:30 Cesty za poznáním: Inari Lake 21:40 Na koberečku (98) 21:50 Sestra Sára: O domácím úkolu od papeže 22:00 Nedělní čtení: 4. neděle v mezidobí [P] 22:30 Přejeme si ... 22:45 Cesta k andělům (43) 23:35 Křížovatky - Aleš Jaluška 0:05 H2Onews 0:15 ENERGY GLOBE 0:55 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 29. 1. 2011: 6:05 H2Onews 6:15 P.S. 6:40 Křížovatky - Aleš Jaluška 7:05 La Saletta 7:30 Omnia vincit amor 7:55 Obec Šurovce 8:05 Ve jménu Ježíše: Petr, první apoštol [P] 8:30 Noeland (33) 9:05 Koncert skupiny 30tří /SK/: Festival pod věží 2010 9:35 GOODwillBOY VI. 10:25 NOEparáda (105) 11:15 JuniorTV Kopřivnice (11) 11:35 Volání severu 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] 12:10 Zpravodajské Noeviny 12:25 Nedělní čtení: 4. neděle v mezidobí 12:55 Přejeme si... 13:10 Cesty za poznáním: Káhira 13:40 Klapka s... (17) 14:40 Noekreace (71) 14:50 Redemptoristé na Slovensku 15:15 Důležitý je úsměv 15:25 Platinové písničky 16:00 H2Onews 16:10 Hlubinami vesmíru 16:50 Cesty za poznáním: Okavango 17:00 Generální audience papeže Benedikta XVI. [P] 17:30 Hornolidečsko - Lužná 17:40 Být s naším lidem 18:00 Krásy Čech a Moravy: Červená Lhota [P] 18:20 Hermie a přítel v nouzi 18:30 Pre Terezku (6) 18:40 Po stopách apoštola Pavla (6) 19:15 Camerata Janáček 19:25 Nedělní čtení 20:00 Pro vita mundi: Antonín Randa [P] 20:40 Lidé na cestě 21:00 Netradičně do Svaté země 2010 [P] 22:00 Meandry řeky Odry 22:25 Ruslan 22:40 Světlo je absolutně bílé 23:05 Bez hábitu (10. díl): Kapucíni 0:05 Koncert tanců čtyř století 1:15 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 30. 1. 2011: 6:05 Evangelium [P] 6:15 Nedělní čtení 6:45 Starobělské Lurdy 6:50 Město Leopoldov 7:05 Klapka s... (171) 8:05 Být s naším lidem 8:20 Po stopách

PROGRAM DUCHOVNÍHO CENTRA SV. FRANTIŠKA Z PAULY (VRANOV U BRNA) NA ROK 2011

20. 2. - 25. 2. Exerciće pro kněze (P. Adam Rucki) • 25. 2. - 27. 2. Příprava na dobré prožití postní doby (Ladislav Kinc, stálý jáhen) • 4. 3. - 6. 3. Duchovní obnova pro podnikatele (P. Pavel Konzbul) • 31. 3. - 3. 4. Duchovní obnova pro seniory, nemocné a invalidní (Mons. Josef Žák) • 27. 5. - 29. 5. Duchovní obnova pro mariánské ctitele (P. Prokop Maturkanič CFSsS) • 10. 6. - 12. 6. Svatodušní duchovní obnova (bude upřesněno) • 16. 6. - 19. 6. Duchovní obnova pro manžele (P. Karel Moravec) • 30. 6. - 4. 7. Exerciće pro mládež (P. Pavel Havlát OM) • 5. 7. - 9. 7. Exerciće pro mládež (P. Pavel Havlát OM) • 17. 7. - 23. 7. Exerciće pro zasvěcené osoby (Mons. Pavel Posád) • 24. 7. - 28. 7. Duchovní obnova - mariánské večeřadla (P. Jaroslav Stříž) • 31. 7. - 2. 8. Duchovní obnova „Lectio divina“ (P. Jindřich Kotvrda PsL) • 4. 8. - 7. 8. Duchovní obnova pro ženy (P. Pavel Konzbul) • 1. 9. - 4. 9. Duchovní obnova pro zdravotníky (P. Mikuláš Oto Buzický OP) • 18. 9. - 24. 9. Exerciće pro zasvěcené osoby (Mons. Josef Šich) • 24. 9. - 28. 9. Duchovní obnova - vnitřní uzdravení (P. Adam Rucki) • 2. 10. - 8. 10. Exerciće pro zasvěcené osoby (P. Bogdan Sikora OFMConv.) • 3. 11. - 6. 11. Formace zasvěcených osob - juniorky (společně: P. Pavel Havlát OM a SM. Zdislava Nosková OSF) • 13. 11. - 16. 11. formace zasvěcených osob - sestry (společně: P. Pavel Havlát OM a SM. Zdislava Nosková OSF) • 17. 11. - 20. 11. Formace zasvěcených osob - představené a formátorky (společně: P. Pavel Havlát OM a SM. Zdislava Nosková OSF) • 25. 11. - 27. 11. Adventní duchovní obnova pro všechny (Pavel Kilian, stálý jáhen) • 16. 12. - 18. 12. Příprava na Vánoce (Pavel Kilian, stálý jáhen).
Jednodenní duchovní obnovy pro mládež hledající své životní povolání: druhou sobotu v měsíci (není-li určeno jinak), začátek v 9.45 hodin, závěr v 16.30 hodin. Na obnovu je možné přijít bez objednání. Termíny: 12. 2., 12. 3., 14. 5., 4. 6., 8. 10, 12. 11., 10. 12. 2011, vedou P. Pavel Havlát OM a SM. Zdislava Nosková OSF.
Bdění - v kostele Narození Panny Marie na Vranově u Brna (od 21 do 23 hodin). Termíny: 22. 4. velkopáteční bdění, 11. 6. svatodušní bdění, 26. 11. adventní bdění.

Bližší informace naleznete na www.dc-vranov.katolik.cz.
Přihlášky posílejte na adresu: Duchovní centrum sv. Františka z Pauly, 664 32 Vranov u Brna 7 • tel.: +420 541 239 264, e-mail: dc-vranov@katolik.cz.

pravých Indiánů 8:35 Trnavská univerzita 8:50 Nářek lidu 9:20 Cesty za poznáním: Káhira 9:45 Evangelium 10:00 Mše svatá z Trnavy [L] 11:05 Na koberečku (98) 11:15 Darkovice: křížovou cestou 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] 12:25 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:05 Platinové písničky [P] 13:35 Pro vita mundi: Antonín Randa 14:15 Ze života farností: Slavkov u Brna 14:35 Noční univerzita: Ageismus - Doc. ThDr. MUDr. Mgr. Jaroslav Max Kašparů, Ph.D. 15:20 Anděl, který padá 16:10 Exit 316: Odsuzování 16:25 Studená sprcha /CZ/: Festival pod věží 2010 [P] 16:45 Noekreace (72) [P] 16:55 Sedmihlášky 17:00 Noeland (33) 17:30 Ve jménu Ježíše: Petr, první apoštol 18:00 GOODwillBOY VI. 18:50 Evangelium 19:00 Omnia vincit amor 19:25 Obec Madunice [P] 19:40 Přejeme si ... [P] 20:00 Octava dies [P] 20:30 Má vlast: Koncert z kostela sv. Václava v Ostravě [P] 22:10 Po stopách apoštola Pavla (6) 22:45 Cesty za poznáním: NP Keoladeo 22:55 Nedělní čtení 23:25 Starobělské Lurdy 23:30 O katechezi 23:40 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. 0:05 Zpravodajský souhrn týdne 0:45 Volání severu 1:05 Poslech Radia Proglas [L].

Cestovní agentura „Dvě Srdce“ (Monika Štampfelová) POUTĚ DO MEDŽUGORJE

Při programu poutí jsou účastníci seznamováni s medžugorskými událostmi, s poselstvími z těchto mariánských zjevení, rozvíjejí svoji víru a modlitbu. **Zařizujeme ubytování, tlumočení, podle potřeby i dopravu.** Můžete si vybrat z nabídky poutí, nebo se dohodneme na zvláštním termínu.

PLÁN POUTÍ DO SRPNA 2011

St 16. 3. – po 21. 3. (6 dnů) – ZJEVENÍ PRO MIRJANU, slavnost sv. Josefa • **st 23. 3. – po 28. 3.** (6 dnů) – Zvěstování Páně, NOČNÍ ADORACE • **po 11. 4. – po 18. 4.** (8 dnů) – postní období, Květná neděle • **st 20. 4. – st 27. 4.** (8 dnů) – velikonoční pouť, NOČNÍ ADORACE • **so 30. 4. – po 9. 5.** (10 dnů) – sv. Josefa Dělníka, ZJEVENÍ PRO MIRJANU, památka Panny Marie, Prostřednice všech milostí • **st 4. 5. – po 9. 5.** (6 dnů) – počátek měsíce máje, památka Panny Marie, Prostřednice všech milostí • **ne 29. 5. – ne 5. 6.** (8 dnů) – Navštívení Panny Marie, MIRJANINO ZJEVENÍ, Nanebevstoupení Páně, papež v Chorvatsku • **st 8. 6. – st 15. 6.** (8 dnů) – svatodušní svátky (zastávka u moře) • **po 20. 6. – po 27. 6.** (8 dnů) – Těla a Krve Páně, pochod míru, 30. výročí zjevení • **út 28. 6. – ne 3. 7.** (6 dnů) – sv. Petra a Pavla, Srdce Ježíšova a Mariina • **ne 3. 7. – so 9. 7.** (7 dnů) – KNĚŽSKÝ SEMINÁŘ, sv. Cyrila a Metoděje, sv. Marie Gorretí, počátek prázdnin (moře) • **st 20. 7. – st 27. 7.** (8 dnů) – sv. Magdalény, NOČNÍ ADORACE, sv. Jakuba, sv. Jáchyma a Anny (moře) • **pá 29. 7. – ne 7. 8.** (10 dnů) – MODLITEBNÍ FESTIVAL MLÁDEŽE (zastávka u moře).

Přihlášky u tlumočnice Moniky Štampfelové, formou SMS na tel. +38 763 344 671 • e-mailem na adrese monikamed@seznam.cz • písemně na kontaktní adrese: „Dvě Srdce“, Stanislava Krestesová, ul. Jiráskova 1448, 464 01 Frýdlant v Čechách • tel. +420 485 107 615. **Ceny poutí:** 2500 Kč + cena za ubytování v penzionech, od 8 € za osobu / noc s možností vlastního vaření, či s vařením za 15 € PRO SOCIÁLNĚ SLABÉ POUTNÍKY SLEEVY. KNĚŽÍ jezdí zdarma. Ozve se vám telefonicky, e-mailem nebo dopisem.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce

Vás srdečně zvou na volné pokračování cyklu **duchovních obnov se sv. Augustinem**. Setkání doprovází film, který vznikl na podnět papeže Benedikta XVI. Další duchovní obnova na téma **KŘEST: „Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha Svatého“** se uskuteční ve dnech **12.–13. 2. 2011**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mši svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity je **nutné se přihlásit do 7. 2. 2011** na e-mail: info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Lipový kříž – společnost pro kulturní identitu Vás zve na **přednášku Bernarda Panuše ČESKOSLOVENSKÉ LEGIE V RUSKU**, která se bude konat **v úterý 1. února 2011 v 18 hodin** v sále 315, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

Matice svatokopecká zve na **benefiční koncert Collegium vocale Olomouc**, který se uskuteční **v sobotu 29. ledna 2011 v 16 hodin ve svatokopecské bazilice** (Svatý Kopeček u Olomouce). Výtěžek vstupného je určen pro svatokopecký hospic. Prodej vstupenek před zahájením na místě.

ZDARMA zašlu 5 ks **Zázračných medailek (posvěcených)** tomu, kdo pošle obálku se zpáteční adresou a známkou. Marta Vondráková, Masarykova 46, 751 03 Brodek u Přerova.

Liturgická čtení

Neděle 23. 1. – 3. neděle v mezidobí

1. čt.: Iz 8,23b–9,3
Ž 27(26),1,4.13–14
Odp.: 1a (*Hospodin je mé světlo a má spása.*)
2. čt.: 1 Kor 1,10–13,17
Ev.: Mt 4,12–23
Slovo na den: **Veliké světlo.**

nebo votivní mše za jednotu křesťanů:

1. čt.: Dt 30,1–4
Jer 31,10.11–12ab.13cd+14b
Odp.: srov. 10c (*Pane, shromáždí svůj rozptýlený lid! Nebo: Aleluja.*)
2. čt.: 1 Kor 1,10–13
Ev.: Mt 18,19–22
Slovo na den: **Kolikrát mám odpustit svému bratru?**

Pondělí 24. 1. – památka sv. Františka Saleského

1. čt.: Žid 9,15.24–28
Ž 98(97),1.2–3ab.3cd+4.5–6
Odp.: 1a (*Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci.*)
Ev.: Mk 3,22–30
Slovo na den: **Do domu siláka.**

Úterý 25. 1. – svátek Obrácení sv. Pavla

1. čt.: Sk 22,3–16 nebo Sk 9,1–22
Ž 117(116),1,2
Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Mk 16,15–18
Slovo na den: **Všemu tvorstvu.**

Středa 26. 1. – památka sv. Timoteje a Tita

1. čt.: 2 Tim 1,1–8 nebo Tit 1,1–5
Ž 96(95),1–2a.2b–3.7–8a.10
Odp.: 3 (*Vypravujte mezi všemi národy o Hospodinových dívech.*)
Ev.: Lk 10,1–9
Slovo na den: **Pokoj.**

Čtvrtek 27. 1. – nez. pam. sv. Anděly Mericiové

1. čt.: Žid 10,19–25
Ž 24(23),1–2.3–4ab.5–6
Odp.: srov. 6 (*To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!*)
Ev.: Mk 4,21–25
Slovo na den: **Dávejte pozor na to, co slyšíte!**

Pátek 28. 1. – památka sv. Tomáše Akvinského

1. čt.: Žid 10,32–39
Ž 37(36),3–4.5–6.23–24.39–40
Odp.: 39a (*Spravedlivým přichází spása od Hospodina.*)
Ev.: Mk 4,26–34
Slovo na den: **Klíči a roste.**

Sobota 29. 1. – nez. sobotní pam. P. Marie

1. čt.: Žid 11,1–2.8–19
Lk 1,69–70.71–72.73–75
Odp.: 68 (*Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, neboť navštívil svůj lid.*)
Ev.: Mk 4,35–41
Slovo na den: **Mlč! Bud' zticha!**

BREVIÁŘ PRO LAIKY

22. – 29. LEDNA 2011

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 23. 1.		PO 24. 1.		ÚT 25. 1.		ST 26. 1.		ČT 27. 1.		PÁ 28. 1.		SO 29. 1.	
Antifona	1028	1148	1734	1953	1286	1426	1722	1941	1091	1214	1734	1953	1666	1883
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1029	1148	1734	1953	1286	1426	1723	1941	1091	1214	1734	1953	1666	1883
Antifony	1030	1149	1046	1165	1286	1427	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1248
Žalmy	1030	1150	1046	1166	813	914	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1735	1954	1287	1427	1724	1942	1095	1218	1735	1954	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	690	779	1735	1954	1287	1427	1290	1431	1095	1218	1292	1433	1669	1886
Prosby	1033	1153	1724	1943	1675	1894	1724	1943	1095	1219	1724	1943	1655	1886
Závěrečná modlitba	690	779	1285	1425	1287	1428	1290	1431	1291	1432	1292	1433	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	1034	1157	1050	1171	792	890	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1127	1253
Antifony	1035	1155	1051	1171	1287	1428	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1288	1428	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1130	1256
Závěrečná modlitba	690	779	1054	1174	1287	1428	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1131	1256
Nešpory:														
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1736	1955	1286	1426	1727	1946	1101	1225	1736	1955
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1289	1429	1086	1209	1102	1226	1118	1243
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1678	1897	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1737	1956	1289	1430	1730	1949	1105	1229	1737	1956
Ant. ke kant. P. M.	689	778	690	779	1737	1956	1289	1430	1291	1431	1105	1229	1292	1433
Prosby	1028	1147	1043	1163	1731	1950	1681	1900	1731	1950	1105	1229	1731	1950
Záv. modlitba	690	779	690	779	1285	1425	1287	1428	1290	1431	1291	1432	1292	1433
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

BLAHOŠLAVENÁ ANNA MARIE TAIGI • MATKA RODINY Carlo Salotti • Z italských přeložil Josef Kolářek

Blahoslavená Anna Marie Taigi (1769–1837), římská mystička, patronka matek rodin (sama měla sedm dětí), patří mezi populární osobnosti z dob napoleonských válek. Díky daru čtení srdce byla vyhledávanou rádkyní napříč různými profesemi: politici významných jmen, finančníci, papež, kardinálové i lidé naprosto neznámí. Jejím charismatem byl soucit s nuznými. Je považována za těšitelku a zprostředkovatelku ve finanční tísní.

Refugium Velehrad-Roma s.r.o. • Brož., 132x205 mm, 152 stran, 150 Kč

DOROTA Z MONTAU • MYSTIČKA A PATRONKA ŘÁDU NĚMECKÝCH RYTÍŘŮ Hilde Firtelová • Z němčiny přeložila Danuše Štáviková

Svatá Dorota z Montau (1347–1394), německá mystička, patronka řádu Německých rytířů, osobnost doby prolínání kultur severního Polska a německých hanzovních měst. Matka devíti dětí, choť zbrojíře, a přitom poutnice tajemství Ježíšova života.

Refugium Velehrad-Roma s.r.o. • Brož., 132x205 mm, 84 stran, 90 Kč

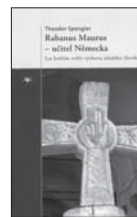
RABANUS MAURUS - UČITEL NĚMECKA • LZE KNĚ- ŽÍM SVĚŘIT VÝCHOVU MLADÉHO ČLOVĚKA?

Theodor Spengler • Z němčiny přeložila Danuše Štáviková

Svatý Rabanus Maurus (asi 780–856), učitel Germánie, benediktin, opat, později mohučský arcibiskup, patří mezi nejvzdělá-

nější západní teology. Kromě rozsáhlé encyklopedie tehdejšího vzdělání sepsal mnoho významných spisů z oblasti dogmatiky a komentáře k několika knihám Písma svatého. Vyučil se u věhlasného mnicha Alcuina, sám pak založil nejlepší německou školu ve Fuldě, kde vychoval četné žáky. Je mj. autorem známého hymnu k Duchu Svatému *Veni, Creator Spiritus*. Pro českého čtenáře je jeho životopis zvláště vhodný jako seznámení se s dobou, související s pozdějšími realitami počátků křesťanství v našich zemích.

Refugium Velehrad-Roma s.r.o. • Brož., 132x205 mm, 136 stran, 130 Kč

ENCYKLOPEDICKÝ SLOVNÍK KŘESŤANSKÉHO VÝCHODU

Edward G. Farrugia • Z italských přeložil Adam Mackerle

Překlad rozšířeného vydání italského originálu z roku 2000 (vyšel péčí Papežského východního institutu). Obsahuje téměř 1800 abecedně seřazených hesel, na vydání se podílelo 100 autorů z celého světa. Rozsah hesel se pohybuje od stručných definic po zevrubné informace z historických, geografických, lingvistických, uměnovědných a především byzantologických, patristických a teologicko-spirituálních oblastí. Revidované a doplněné české vydání navíc obsahuje 555 nových hesel, která zohledňují realie střední a východní Evropy.

*Refugium Velehrad-Roma s.r.o.
Váz., přebal, 134x210 mm, 1040 stran, 750 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2

147/2002

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Josef Vlček, PhDr. Lubomír Štula. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udeřovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednávky týdeníku a knih, inzere: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradníka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávající novinych zástupců povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlašujeme redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžadáme nezveřejněné příspěvky nevracíme.